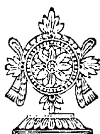
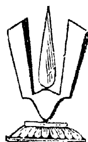
ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஶ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:.

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்க
ராசாரியர் இடற்றிய

ஸமஸ்யமாநோக்தி ஸௌஷ்டவ
விமர்சம

(தமிழ்ப் பொழிப்புரையுடன் கூடியது.)

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி
பணித்த ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷ நூலுக்கு
ச்லோக ரூபமான மறுப்பு

ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸபையின் சார்பாக

சென்னை: நியூமன் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈச்வரஸு பங்குனியுத்திரம் 16 3 1938

இதன் விலை 0 8 0.

தேவநாகரிலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட மூலமாத்திரத்தின்
விலை 0 4 0.

முக்கிய விஜ்ஞாபனம்

"சரணங்கள் இரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென்ன வேணும்" என்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தி விஷயமாய் நாலைந்து வருஷகாலமாகவே க்ரந்த மூலமான விசாரம் ஏற்பட்டு நடந்துவருவது பண்டிதவுலக மறிந்ததேயாகும். ஸர்வஜ்ஞரான ஆச்சான்பிள்ளையைப் பரிஹஸித்தும் தூஷித்தும் பிறர் எழுதியுள்ளதெல்லாம் தங்களுடைய அஜ்ஞாந அந்யதாஜ்ஞாநவிலஸிதமென்பதை அடியேன் ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷை முதலிய நாலைந்து க்ரந்தங்களால் பரக்க நிரூபித்திருக்கிறேன். கடைசியாக அடியேன் வெளியிட்டுள்ள ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா என்னும் நூலினால் இதனை யாவரும் தெளியவுணரலாம்.

இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவு விஸ்தாரம் விளைந்ததற்கு மூல காரணம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிகளே யாவர். இந்த ஸ்வாமியே ஒவ்வொருவரை ஏவி ஒவ்வொரு க்ரந்தத்தை வெளியிடுவித்து அப்போதைக்கப்போது அடியேனுடைய பதில் க்ரந்தங்களையும் லபித்து வருகின்றார். இப்போது இந்த ஸ்வாமி தாமே தமது திருநாமத்தினாலேயே ஸமஸ்ய மாநஸூக்த்யர்த்தநிஷ்கர்ஷம் என்கிறவொரு க்ரந்தத்தை வெளியிட்டருளியுள்ளார். அதில் ரக்ஷாபத்ரத்தில் 'ஸதநூக்தக்ருதிஃ க்ருதாஃ காரிதாஶ்ச ஸூரிபிஃ" என்று மகுடமிட்டுச் சில க்ரந்தங்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் பிறரை ஏவி வெளியிடுவிப்பதும் இந்த ஸ்வாமியின் காரியம் என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டதாயிற்று. அது நிற்க.

இப்போது ஸ்வாமி திருநாமத்தினாலேயே வெளிவந்துள்ள ஷ நிஷ்கர்ஷக்ரந்தத்தில் எழுதியுள்ளதெல்லாம் பிசகு என்பதைப் பலருமறிய நன்கு நிரூபித்து இந்த விமர்சக்ரந்தத்தை அடியேன் ச்லோகரூபமாகவே யெழுதி அதற்குத் தமிழில் மொழிப்புரையும் எழுதி இப்போது வெளியிடுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் ஐந்து வருஷகாலமாக விடாமுயற்சியுடன் காரியம் செய்தருளிவருகின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பற்றின விமர்சத்தில் சிறிதும் வைராக்ய மடையமாட்டாரென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஸ்வாமி சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக்காவிரிக்கரையில் இது விஷயமாக அடியேனோடு சர்ச்சை செய்து "* ஶ்ருதப்ரஜ்ஞாநவஹாஸ்யமென்றவிடத்திலுள்ள ஸாராஸ்வாதிநீ பங்க்திகளை நான் ஸமர்த்தநம் செய்யாமற்போனால் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களைத் துறந்து அத்வைத ஸந்யாஸியாகி விடக்கடவேன்" என்று பெருமிடறு செய்து பேசியருளினவர் என்பதை இவர்களுள்ளம் மறந்திராது. இதி. ஶ்ரீ. க. தாஸஃ.

ஶ்ரீ:

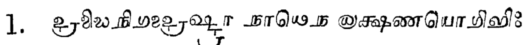
ஶ்ரீஹயக்³ரீவஶேஷஶ்ரீவரேண ஜயவாரிஜாதாய நம: ।
ஸக்³ருஹ்ய பாத³ப்ராஸேநக: ।

ஶ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிப⁴யங்கர அண்ணங்க³ராசார்ய ப்ரணீதம்
* ஸம்ப்ரதா³யஹாநோக்திஸௌஷ்ட²வவிமர்ஶம் ॥ *

[ஸம்ப்ரதா³நஸ்ய க்ஷயம் நிஷ்டா²வதா ஸ்வாங்க்ருதிம்
கோ ஹ்யாஶ்ரய திஷ்டே²த்³வ்யாஸிதா ஹ்யஸ்ய விஶ்ரஸ்யதே ॥]

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

ஸம்ப்ரதாய ஹாநோக்தி ஸௌஷ்டவ விமர்சம்

1. ஶ்ரீஶட²ரிபுஶ்ரேஷ்ட² நாத²யோகி லக்ஷ்மணயோகிபி⁴:
லோகாசார்யைஃ ஶ்ரீமத்³வேதாந்தகு³ருவரமுநிப்⁴யாம்
பரமபரைரநிஶம் ப்ரேம்ணா ஸ்ரம்ரக்ஷிதம்
ஸ ததம் ஸம்ப்ரதா³யநிதி⁴ரவ்யயோ விஜயதாம் ।

பொழிப்புரை

நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் எம்பெருமானார் பிள்ளை யுலகாசிரியர் வேதாந்த தேசிகன் மணவாளமாமுனிகள் என்னுமிவர்களால் அன்புடன் நன்னெறியில் பாதுகாக்கப்பெற்ற ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிதியானது என்ஞான்றும் குறைவின்றி விளங்கவேணும்.

2 அவ்யயாவஸீய த்³ருஷ்டகவேநமவேம்
வதித்³ரவ்யோராஸிரதைய ப்ரீதீஃ
ஸம்யக்³நாம் விதேநே த்³ருயீஸேவாயே
ய ஸ்வ ப்ரஜாக³ர்த்தி நித்யம் ஸதா³ ।

ஆராவமுதான தூய நன்மொழிகள் பலவற்றாலும் இந்நிலவுலகைப் பெருஞ்செல்வம் படைத்ததாக ஆக்கியருளின ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் எப்போதும் எனது உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அமுதமயமான தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அநவரதம் அருந்துமவர்களின் திருவுள்ளத்திற்கு எனது மொழிகள் ருசித்தே தீரும்.

4 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கை கால்களைச் சோதித்துக் கொள்வது நீராட்டம் செய்தருள்வது முதலிய நித்ய கருமங்களில் கை தேர்ந்தவர்களுக்குள் தலைவரான ஸ்ரீமத் பரஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி, சாஸ்த்ரீயக்ரந்தங்களை இயற்றுவதிலும் தமக்குத் திறமையிருப்பதாக உலகில் காட்டிக்கொள்ள விரும்பி அந்தோ படாதபாடுகளும் பட்டுவருகிறார்.

5 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அமுதினுமாற்றவினிய திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவர்களும் ஸர்வஜ்ஞர்களுமான ஸதாசார்யர்கள் பக்கலில் ஆச்சரியமான

மாச்சரியம் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டுவருகின்ற தூஷணைகளை அடியேன் மஹான்களின் ஆணையின்படி அப்போதைக்கப்போது வித்வான்கள் உகக்கும்படியான க்ரந்தங்களையிட்டுக் களைந்துகொண்டே வருகின்றேன்.

6 ஸ ஸமஸ்யமாநஸூக்த்யர்த்தநிஷ்கர்ஷ இதி யாம் க்ருதிம் ।
ப்ராவீவிஶத் தாமத்யேயம் தத்விமர்ஶே யதேऽதுநா ॥

ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷமென்ற பெயரால் வெளியிட்டிருக்கின்ற நூலை இப்போது விமர்சிக்கப் புகுகின்றேன்.

7 விசாரே க்ஷுத்ரீயஸ்ய ஸௌஸம்யக்ஜ்ஞம்
ப்ரஜல்பம் ஸ்வம் ப்ரவ்ருத்யா விஸ்த்ருணாநம்
மஹாசார்யவர்யாக்ர்யஸூக்தேஷ்வநந்தாம்
அஸூயாம் ஸ யதிர் வ்யநக்த்யேவ காம் ॥

இந்த யதிகள் மிகச்சிறிய விஷயத்தில் தமது வீண்வம்பளப்புகளை வளரவிட்டுக் கொண்டு மஹாசாரியர்களின் மிகச்சிறந்த திவ்ய ஸூக்திகளில் தமக்குள்ள அளவுகடந்த பொறுமையையே பரவச் செய்து கொள்ளா நின்றார்.

8 ஶ்ரீமோக்ஷோபாயோ ஹரிரயமிதி ஸர்வைஸ் ஸூரிபி: ப்ராக்
உக்தம் ப்ராக்தநைஸ் ஸர்வைரைக்கண்ட்யேந ஶ்ரீ
ஸதோபாயத்வேதி நாம் ஸக்தம் ப்ராஸ்தஸ்ய,
தேவ்யாஶ்ஶ்ரீயதிராஜோ ப்ரஸ்ஸ்தம் ப்ருதக் ப்ராயஶோ
யதிஸ்ஸ்வ தத்ஶ்ரீ $ ஹ்ருதிஸ்திதஸ்வகாஶ்யஸ்ய ஸந்நத்தம் ।
[$ தத்ஶ்ரீ தயாஶீத்யர்த்த: ।]

திருமகள் கொழுநனை எம்பெருமான் மோக்ஷோபாயமென்று பூருவாசாரியர்களெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச் செய்திருக்க, பிராட்டியை அப்பெருமானிடத்தில் நின்றும் பிரிந்து 'இவளும் தனியே உபாயபூதை' என்று சொல்லப் புறப்பட்ட [illegible] ளின் திரளில் இந்தயதிகளும் அந்வயிக்க வி[illegible]

சிதிலராயினரெனினும் இன்னமும் சிறிது கலக்கத்தை உள்ளத்திற் கொண்டிருக்கின்றார்.

9. [illegible]

அந்தக் கலக்கத்தையும் அகற்றுதற்காக முந்துறமுன்னம் சில நன்மொழிகளை வெளியிட்டு, அடுத்தபடியாக (ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வியாக்கியானமாகிய) ஸாராஸ்வாதிநியின் அவத்யத்தைத் தெளிய வெளியிடுவோம்; ஆகவே இந்தயதிகளின் கலக்கங்களையெல்லாம் வேரறக் களைவதான இந்த க்ரந்தம் நீடூழிகாலம் வித்வான்களை உகப்பிக்குமதாகும்.

10. [illegible]

சென்றவருஷத்தில் ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா’ என்னும் நூலை அடியேன் முகமாக அவதரிப்பித்தருளின இந்த யதிகள் இவ்வருஷத்தில் இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பரமக்ருபையோடு அவதரிக்கச் செய்தருளாநின்றார்.

11. [illegible]

இங்ஙனே உலகுக்குப் பேருதவி புரியவல்ல அத்யாவச்யகங்களான நூல்களை அடியேனைக்கொண்டு உலகில் பரவச்செய்தருளும் பரமக்ருபாளுவான இந்த யதிகள் இத்தகைய உபகாரங்களைச் செய்தருளாநின்றுகொண்டே நீடூழிவாழவேணும்.

12 அஸௌ யதீந்த்ரோ யதிராஜஸூக்தே
கோஶம் ஸதைவம் ஸ்வவதோ ஸஹாயை:
ப்ராகாஶ்யமேவம் ஸமயேஷி தீவ
யஸ்யாயது க்ருதஜ்ஞாஸ்ம்யஹமீத்ருஶே க்ருதே ॥

இந்த யதிகள் வெறுமனே யிருந்துவிட்டால் அடியேன் மூலமாக இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு ப்ரஸக்தி யிராதாதலால் இந்த ப்ரஸக்தியை அருள்புரிந்ததற்காக இந்த யதிகள்பால் தலையல்லால் கைம்மாறிலேன்.

இதி ப்ராஸ்தாவிகபத்யாநி

அத லக்ஷ்ம்யா உபாயத்வ விசாரவிஷயபத்யாநி

13. மோக்ஷோபாயத்வமபி ஶ்ரியஸ் ஸந்ததம் ஸம்மதம் சேத் ஜ்ஞாதவ்யாஶ் ஶ்ரீயதிபதி ஜயதி புருஷகாரத்வமஸ்யா: ததேதத் மோக்ஷோபாயத்வ மபி ச புருஷகாரத்வமேகாஶ்ரயம் ந தமஸ்ஸோ ஜ்யோதிஷோ ஸஹ யதா ஐக்யம் | † († ஸமஸ்யமாநோக்தி; புருஷகாரத்வோபாயத்வயோ: பேதாத்.)

பிராட்டியும் தனியே மோக்ஷோபாய மென்பார்க்கு ஒரு விண்ணப்பம்: பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமுமுள தென்று நீங்கள் இசைந்தே யிருக்கின்றீர்களன்றோ. இருளும் ஒளியும் ஓரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயத்வமும் ஒருவ்யக்தியில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கமுடியாதுகிடீர்.

14. ஸாக்ஷாத் ப்ரபத்தௌ ப்ரபவதி ஸஹஜா ஸ்வயம்
விஷ்ணுவச்ச ததேஷா ஸமஸ்தோபாயதா

புருஷகாரக்ருத்யாபேக்ஷா ஹரேர்ந யதி முக்திதா
தாம் ஸ்ரீரபி புருஷே தாவதா நாத்யேயாஸம்
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஹ்ருதயம் தஸ்யாம். விஜ்ஞாபதி ஸ்ரீ
ஜநாதோஷாந் தத்ஸாம ॥

எம்பெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்திஸாம் ராஜ்யத்தை அருளவல்லளாகில் இவள் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைத்துத் துவளவேண்டிய அவசியமே இருக்கமாட்டாதல்லவோ? ஒரு பொருளை ஸ்வயமேவ அளிக்க ஆற்றல் பொருந்திய வ்யக்தி அப்பொருளைக் கொடுப்பிக்க மற்றொருவரிடத்தில் ப்ரயாஸப்படுவது மிகவும் அவசியமற்ற பணியல்லவோ? இம்மொன்றை மாத்திரம் பண்டிதர்கள் பராமர்சித்தால் போதுமே.

15 ஸ்வாதந்த்ர்யே பகவதி ஸ்த்ரீ கருணா நாராயணா
பேக்ஷயா லக்ஷ்ம்யா ஏவாதிலக்ஷணேதி தஸ்யாம் ஸ்வ
தந்த்ரே ஜாபேக்ஷ்யதே மோக்ஷ ஸாயிகர்த்ருத்வம் கதோ
விஹத ஸாதந்த்ர்யேண புருஷகாரஸ்ய வடக
க்ரியாஸு நிரதா ஸ்வாதந்த்ர்யோ சிந்த்யதாம் ।

நம்மைப்போன்ற ஆர்த்தர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானை விட ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிக்கே காருண்யம் கனத்ததென்பது விவாதமற்ற விஷயம். இத்தகைய காருண்யமுள்ள பிராட்டி தனக்கே முக்தி யளிக்கவல்லமையும் இருக்குமாகில் தானே அளித்திடாமல் நிரங்குஸஸ்வதந்திரனை பகவானிடத்தில் புருஷகாரம் செய்து மன்றுடுவது ஏதுக்கென்று சிந்திக்கலாகாதா?

16 நஜாது விஷ்வக்ஸேநேஶ: புருஷகாரக்ருத்யம் ஸ்ரித:
ஸதாபி கரோதி ஸ்வயதநத்வம் ப்ரோக்ஷதே
தஸ்ய தஸ்யபிஶாநஸம் விஹதவக்ஷோதம்யதே
பராஸ்ரயஸமிஷ்டிய: பரசக்ரஶ்லோகத்வே

எம்பெருமான் ஒருநாளும் புருஷகாரக்ருத்யத்தில் கை வைப்பதில்லையென்றும் இத்தொழிலை எப்போதும் பிராட்டியே நடத்தி வருகின்றாளென்றும் ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. இதனை ஊன்றி

நோக்கினும் புருஷகாரத்வமே பிராட்டிக்குள்ளதென்னும் தத்துவத்தை நன்குணரலாமே.

17. 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌹𑌜𑌨𑌿𑌯𑌤𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மோக்ஷமென்னும் பொருளானது பிராட்டியும் பெருமாளுமாகிய இருவர்க்கும் உரித்தான ஸொத்தாதலால் பிராட்டி தானொருத்திதானே அதனை அடியார்கட்கு அளிக்கக்கூடாதாகையால் ஸ்வதந்திரமாகக் கொடுத்தருள விரும்பாதவளாய்ப் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைக்கின்றாள்; ஆகவே இதனால் அவளுடைய உபாயத்வத்திற்குக் கொத்தையில்லை என்று சொல்லும் ஸமாதானமும் பொருத்தமுடையதன்று:

18 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] |

முக்திச் செல்வம் திவ்ய தம்பதிகளிருவர்க்கும் சொந்தமானது என்றவிதுதன்னை மறுப்போமல்லோம்; அப்படியே யிசைகின்றோம். எம்பெருமான் தனக்கே உரித்தான பொருளைப் பிராட்டிக்கும் உரித்தாக்கி வைக்கின்றானென்பது உண்மையே; இது கொண்டு வாதத்தில் வெற்றிபெற இயலாது.

19 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] |

தனக்கே ஸொந்தமான பொருளில் தன் மஹிஷிக்கும் உரிமை யை ஏற்படுத்திவைப்பது உலகத்திலும் கண்ட விஷயமாதலால் இது கொண்டு ஒரு விவேகியும் மயங்கவொண்ணுது.

20. तस्मान्नव कृत्वेति पत्नीश्रीप्रमुखादिव्यावित-
स्वातन्त्र्या विहारव्यापारेषा निजपदे श्रीस्वामिकत्वं
यया तस्य श्रीरङ्गेश्वरीभावप्राधान्यतः
वैभवादित्वं निर्भरशेषिकर्मणा जानुभावयिष्या-
न्तः

"तस्मात्स्वा * पतिंविष्वक्सेनम् * இத் யாதிச்ருதிஸித்தமான நிரவதிகஸ்வாமித்வத்தையுடைய எம்பெருமான் தனது சரக்கைப் பிராட்டிக்கும் உரிமைப்படுத்துவதுபோலவே ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் உரிமைப்படுத்திவைக்கிருனென்ப த ஸ்வாமி தேசிகன் நன்கு நிரூபித்தருளியுள்ளார்.

21. किञ्च यथा स्वकीये हरिः स्वाश्रितस्वामिकत्वं
भवत्येषो निर्भरनिजभृत्यानप्येतदर्पयन्
"दत्ते श्रीः निजविषयं शेषिणा शेषकाङ्क्षी"
इत्युक्तदेशिकोक्त्याविषयतया देशिकोक्त्यनुयायाः ॥

* दत्त्वा श्री निजविषयं शेषिणा शेषकाङ्क्षी * என்பது ந்யாஸதிலகத்தில் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்தியாகும். திருநாடு தன்னுடைய ஸொத்தாகவேயிருந்தாலும் அதனைத் தன்னடியார்கள் இட்டவழக்காகவும் ஆக்கிவைத்திருக்கிருனெம்பெருமான் என்னுமிடம் இந்த ஸ்ரீஸூக்தியினல் ஸுவ்யக்தமிறே.

22. प्राप्ते सूक्ते निजपदविन्यासेन त्वदुक्त
मन्त्रार्थे व्याख्याने प्रकटितसूक्तिकेशवस्वामिकत्वं ।
सोऽविस्वामी श्रीपति त्वदीयं शेषिकाशेषकाङ्क्षी
तत्रस्थ $ तत्वनिधि भूपराजनवावासन्तवायायि
($ तत्वनिधि-श्रीवेदान्तदीक्षितार्याः.)

மேற்குறித்த ஸ்ரீ ஸூக்தியில் "நிஜம்வஜுஷ" என்றதனால் உண்மையில் பரமபதம் எம்பெருமானுடைய ஸொத்து என்பது காட்டிற்றாயிற்று. * தெஶிகாதெஶகாம்க்ஷீஸநுதெ த்ரு * என்கையாலே அதனைத் தானே ஆசாரியர்கள் இட்டவழக்காக்கிவைத்திருக்கிறனென்பதும் பெறலாயிற்று.

23. ஜ்ஞாநீத்வாத்மா ஐஐ உதஜிதி ஶ்ராவணா விஶ்வஹத்ரா
வாஜ்ஞஹ்யாதிஶ்ரயிஐவிஹவாசஸ்வாஜிதா ஸ்வாத்மநிஷ்டா
ஶக்த்யாம் ஸமீபிஷ்விவ நிஹிதாஸ்தி ஶாஸ்த்ராயத்தகேவ
ஸஹ்ய்ஹ்ரெஷ கஸ்யதிஶஹிதம் உமெஶதஸ்மாஞிஜ்ஜேஜ்ஞஸ

* ஜ்ஞாநீ ஆத்மைவ மே மதம * என்று பாராட்டிக் கூறிய [ஞானிகளைத் தனக்கும் மேலாகக் கருதுகின்ற] எம்பெருமான் வாஜ்ஞஹ்யவிஶெஷமடியாக, தனக்குள்ளதான ஸ்வாமித்வத்தைப் பிராட்டி பக்கலிலும் ஆசாரியர்கள் பக்கலிலும் வைத்தருள்கின்றனென்கிற உண்மைப் பொருளை யுணர்ந்தால் குத்ஸிதவாதங்கள் தலைமடியும்.

24. விநாஶக்தீவாவம் நஶிஶதி உககஜஸ்வஜவீஷ
ஐதிஶ்ரயாநுவநுாஸ்கஶமாராஸம்ராக்ஷிதஐஹ
கமெதா ஜொமெக்ஷாவாயொஹவதி கஐமெஶத்ரக்ஷ்ரநவா
யஜிஸ்யாஜாவாயெஷ்விவ தஜவாயகஐவிதஷ

பிராட்டியின் நியமனமின்றி'ே எம்பெருமான் மு'திச் செல்வமளிப்பதில்லை யென்பது ஸர்வாசார்யஸம்மதமாதலால் பிராட்டியும் மோக்ஷோபாயமாகக் கூறப்படுவதற்குத் தகுதியுடையாளென்னில் இத்தகைய உபாபத்வம் ஆசார்யர்கட்கும் கொள்ளலாம்.

25. ஶக்தீஸ்வாஜிகதாzய தக்ஷரணயா ஶஜ்ஜஹ்தாவெதஹ்ஜெர
ஆம்ஆம் உக்திவஜெ யஶாzஷிஹி தயா ஶாஸ்த்ரயவத்ருக்ஶ
ஐாஸ ஶ்ரயஸ்வாஜிகதாzய தக்ஷரணயாஶஜ்ஜஹ்தா
வெதஹ்ஜொஆம்ஆம்வாஷிஹிதத்ர, தெந ஸஐதா ஶக்த்யா
ஶரணாஐவி

மோக்ஷபதவியானது பிராட்டிக்கும் உரித்தான சொத்து என்றும் அவளுடைய கருணையினாலன்றி அது கிடைக்கத்தகாதது என்றும் சொல்லப்படுகிற இவ்விரண்டு காரணங்கள் ஆசார்யவிஷயத்திலும் துல்யமாதலால் ஆசார்யரோடு பிராட்டியோடு வாசியில்லையென்று கொள்ளக் குறையில்லை.

26 ஆசார்யாணாமபி மோக்ஷோபாயத்வமஸ்தீதி ஸித்தாந்தஶ்சேத்
தாத்ருஶோபாயத்வம் ஶ்ரியோऽப்யஸ்தீதி ஸ்வீகாரோऽப்யஸ்மத்
ஸித்தாந்த ஏவ. ஏதாவதா கிம் ஸித்தம் பவதி? நாராயணோऽப்யுபாய: ஆசார்யா
அப்யுபாயா: ஶ்ரீரப்யுபாய இதி வக்தும் ந தோஷ இதி

ஆசாரியர்களுக்கும் மோக்ஷோபாயத்வ முண்டென்பதே எமது ஸித்தாந்தமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களாயின் இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டிக்கு முள்ளதென்று கொள்வதும் எமது ஸித்தாந்தமே. ஆக இவ்வளவாலும் தேறினபொருள் என்னவென்னில் எம்பெருமானும் உபாயம் ஆசாரியர்களும் உபாயம் பிராட்டியும் உபாயம் என்று சொல்லக்குறையில்லை யென்றதாயிற்று

27 ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிஷு ஶ்ரீதேஶிகதிவ்யஶ்ரீஸூக்
திஷு ஸர்வத்ர பரிஶீல்யதாம். ந தாவத்க்வாபி ஶ்ரிய:
ப்ருதகுபாயத்வமுக்தம். லக்ஷ்மீஸஹித ஏவ ஸ்வாமீ
மோக்ஷோபாய இதி ஸ்வாமினா நிரூபித:
யதி ஸ்யாத், உதாஹ்ரியதாம்

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீதேசிக திவ்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளை எவ்வளவும் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். பிராட்டியோடு கூடின பெருமாள் மோக்ஷோபாயமென்று ஸ்வாமி நிரூபித்தருளியுள்ளாரத்தனைபோக்கி ஓரிடத்திலும் பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வ முண்டென்றதில்லை; அப்படியிருந்தால் எடுத்துக்காட்டலாமே.

28 [illegible]
[illegible] ?

உபாயத்வம்ஸ்வாபாஸ்யா ஸஹவத உபா ஸ்வகார்ஹமே
நித்யேயமேதவேதி த்ருஹ்யைணஸவிசேஷஸ்ய நார்திநா

* தத்ஸஹசரிதாஸ்தாநம் நவ்யாயமஸியதேத்ருத்திரவி * இத்யாதிப்படியே பிராட்டிக்கு எம்பெருமானில் அந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது என்பது இந்தயதிகளுக்கும் தெரிந்திருக்குமே. பிராட்டியின் உபாயத்வமும் எம்பெருமானது உபாயத்வத்திலே சொருகி நிற்குமென்பதையு மறியப்பெற்றால் அழகியதாம்

29 * அயம்கேவலமேவாத்யாஷ்டேவஸ்யாநாநா
ந லக்ஷ்மீசதோபாயத்வ வியாஸ்யாத்விக
தமோநா வியாஸ்யாஸங்கத்ருப்ய, பதந
பூர்வ ஸாமாந்யோகாஸிதாஸங்கீர்யா

30 லக்ஷ்மீசோபாயதாஸாயாஸாதிகா ஸ்பூர்த்திக
இதி வியாஸாஸேகமேவ தத்வேத்வதேவேக்ஷிதம்।

ஸ்ரீந்யாய ஸித்தாஞ்ஜநத்தில் * அயம் கேவலலக்ஷ்மீசோபாயத்வ வ்யத்யாஸிகா * என்கிறகாரிகை ஸ்வாமி அருளியிருப்பது ப்ரஸித்தம். லக்ஷ்மீநாதனே உபாயமாகக் கொள்வதுதான் ப்ரபத்தியின் வேஷமென்று இதில் நன்கு காட்டப்பட்டது. * லக்ஷ்மீசோபாயதாஸாயாஸாதிகா ஸ்பூர்த்தி * என்று எளிதாகச் சொல்லலாமாயிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது விட்டது உற்று நோக்கத்தக்கது. தேசிகன் திருவுள்ளத் தையுணர இஃதொன்றே போதும்.

31 லக்ஷ்மீசோபாயஸாவஸ்ய கடநவிஷயே யாத்ருசீ தேசிகா
நாதாநாம் ப்ரவ்ருத்தி:, தத் த்ருடத்ருஷ்டேர் வேத்ய
ஸாரஸங்க்ரஹே பரஸங்கே வாக்யேஷு ஸ்ரீயஸ்துதக
கடநவிஷயே வைஸதோபாஸேஷா த்தாநாவாஸ்ய
வ்ருத்தி கீர்த்திவஸதி ஹோ த்ருஷ்டாம் நீவகே தத்

லக்ஷ்மீநாதனுக்கே உபாயத்வ முண்டென்பதை ஸ்தாபிக்க ஸ்ரீ தேசிகன் கொண்ட குதூஹலமும் முயற்சியும் அவரது க்ரந்தங்

களில் ரஸிகர்கள் காணத்தகும். தனிப்பட பிராட்டிக்கு உபாயத்வ முரைப்பதில் தேசிகனுக்குச் சிறிதேனும் முயற்சியுண்டா என்பதை நீரே ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

32 चतुःश्लोकीभाष्ये [illegible]रहस्येष्वपि तथा
प्रसिद्धे [illegible] यतिवर[illegible]
[illegible]
[illegible]

சதுச்ச்லோகி பாஷ்யத்திலும் சில்லரை ரஹஸ்யங்களிலும் பெரிய ரஹஸ்யத்திலுமுள்ள தேசிகஸூக்திகளைக் கண்ணுரைக் காணலாம்; ஒரு மூலையிலாவது பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வமுண்டென்று ஸாதித்ததுண்டாகில் காட்டியருளலாம்.

33 उपायत्वं लक्ष्म्या [illegible]
[illegible]
विशिष्टस्यैवैतद् [illegible] सिद्धान्तयति
[illegible]

பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வம் கொண்டால் உபாயத்வித்வ தோஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றும் அது ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஸ்ரீவிசிஷ்டனுக்கே உபாயத்வம் சொல்லித் தீரவேணுமென்றும் ஸித்தாந்தம் செய்தருளியிருக்கிற தேசிகனையும் அந்தோ திரஸ்கரிப்பதே [இந்த ஸித்தாந்தத்தைக் காட்டாத தேசிக க்ரந்தமே கிடையாது.]

34 अस्मिन्स्थले प्रदर्शयितव्या [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய தேசிக திவ்யஸூக்திகள் பலவற்றையும் ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா முதலிய நூல்களில் பரக்க எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனாதலால் அவற்றிற் கண்டு கொள்க.

35 ப்ரஸ்வீகர்த்ருத்வாத்மகமுபாயத்வமிதி யத்
தத்வஸ்யம் ஶக்யம் ப்ரதிக்ஷேப்தும் ப்ரதிக்ஷேபஶரணீம்
கதாநாம் லக்ஷ்யாணாம் விஷ்ணாவபி ச ப்ரபத்யாக்ரமே ।
விபின்னத்வாத் ப்ராப்தம் ப்ரபத்யேதி ஸர்வஶ: ॥

உபாயத்வமாவது மோக்ஷாய ப்ரஸ்வீகர்த்ருத்வ ரூபமென்று யதிகள் எழுதுவதை அங்ஙனமே யிசைவோம்; சேதநன் ஏறிடுகிற ப்ர ஆசார்யனிடத்திலும் பிராட்டியிடத்திலும் எம்பெருமானிடத்திலும் துல்ய ரூபந்தானா? அல்லது வெவ்வேறு வகைப்பட்டதா? என்று ஆராயப்புகுந்தால் துல்யரூபமே யென்று சொல்லப் போகாது. ப்ரஸ்வரூபம் விஶேஷவிஶிஷ்டமேயாகும்.

36 ப்ரபத்தேஸ்தத்வஸ்ய வேத்யதாஸ்ய
வ்யவஸ்தேவ விஜ்ஞப்தி ப்ரதிவேதிஸஂதத்
ப்ராப்யோ ஹி ஜகாமபி ப்ரஸ்தேவ மதிப்தஸ்
ஜஸம் நிர்ணீதம் தேஶிகோ விஹத்தி மஹாபாஷ்யத ।

ப்ரஸ்வரூபம் ஹேஷிக்கும்போது தஸ்வீகர்த்ருத்வ ரூபமான உபாயத்வமும் ஹேஷித்தே தீரும். ஸர்வப்ரகாரேண ப்ர ஸ்வரூபத்தில் சிறிதும் வாசி கிடையாதென்னில் இந்த வாதம் தேசிகனுடைய மஹா பாஷ்யஸூக்தியினால் மறுப்புண்டதாகும். (ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷையில் 10 11 பக்கம் காண்க.)

37 ப்ரியாயாம் ஸுதாயாம் ச ஸம்ஶ்லேஷகர்த்ருத்வம்
ஸமானமபி, தயாவிஶேஷஂ
விஶேஷாத் ஸம்வேத்யதாத்ருக் ப்ரபத்தே
ப்ரபத்யாவலக்ஷ்யே த்ரைவிஸந்தம் ஸநாதம் ॥

ஆலிங்கனமென்பது மகளிடத்திலும் செய்கிறோம் மனைவியிடத்திலும் செய்கிறோம்; தழுவுதலென்னும் தொழில் இரண்டிடத்திலும் துல்யமாயிருந்தாலும் நெஞ்சிலுறையும் கருத்தின் வாசியினால் அது நெடுவாசி பெறுவதுபோலவே ப்ரபத்தி விஷயத்திலுமாம்.

38 द्वये श्रीसम्बन्धघटनस्य किंप्रयोजनमिति
[illegible]
[illegible]
[illegible]

த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீ ஸம்பந்தாநுஸந்தானம் செய்கிறதற்கு ப்ரயோஜனம் யாது? என்று தேசிகன் சங்கித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் அவரது கிரந்தங்களில் பல விடங்களிலும் காணலாமாதலால் நீசனேனுடைய புன்மொழிகளின் விரிவு வேண்டாவே.

39 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

40 [illegible]
इति श्रीवत्स... [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

அப்படி தேசிகன் ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் யாது? அதைச் சிறிது எடுத்துக் காட்டலாகாதோ வென்னில் · கேண்மின் · குற்றமே வடிவெடுத்த நம்போன்றவர்கள் எந்த ஸமயத்திலும் கூசாமல் எம்பெருமானைப் பணிவதற்காகவே பிராட்டி எம்பெருமானை அகலாதிருக்கின்றாள். அந்த அகலாமையையே ஸ்ரீமச்சப்தம் காட்டுகின்றது; பிராட்டியினால் ஆகின்ற உபயோகம் இவ்வளவே; உபயோகக்கிரமம் அந்தந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடிதானேயிருக்கும் · பிராட்டியினாலாகக் கூடிய உபயோகம் இதுதான் · இதற்காகவே ஸ்ரீமத்பதம் என்று ஸ்பஷ்டமாக ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளிலுள்ளது. இங்ஙனே பரமகம்பீரமாக அருளிச் செய்துள்ள தேசிகனையே தஞ்சமாகக் கொள்வோம்.

41 काहं गुणाः क्व तिरज्ञ गृहीतवाचे
त्येतन्तु हा भवतवस्य विशेषवर्ण्यं
श्रीवीरराघवगुरुर्विवृणोति कीदृग्
भावेक्ष्यतीति वयमवेक्ष्य तिरस्कृतीशे

ஸ்ரீபாகவதத்தில் தசம ஸ்கந்தத்தில் ருக்மிணீ க்ருஷ்ண ஸம்வாதமாகிய அறுபதாமத்யாயத்தில் ருக்மிணியின் வாக்காகிய * नन्वेवं * என்னும் ச்லோகத்தின் ஸ்ரீவீரராகவீயமென்னும் ஸ்ரீபாஷ்யஸ்ரவித்த ஸர்வாசார்ய பரிக்ருஹீத வியாக்கியானத்தில் [“[illegible] गृहीता-उपाधि-ता, [illegible] काहं क्व? [illegible], किं तु [illegible]” என்று பணித்திருப்பதை ஸேவித்துத் தெளிவது.

42 सर्वज्ञसर्वशक्तो हरिरिह सहजेनानतः
प्रेमसन्धार्य [illegible]
जुष्टः कर्तुं प्रभोऽपि कार्यं श्रीवात्सल्यैकसक्ती यदा
वा भवति न न तथा श्रीरपि प्रेमपूर्णा सात
ञ्ञेयैर्गुणैस्तं [illegible] नैव
[illegible] ।

43 इति सरसहृति[illegible]
भावविशेषविवेचनीयस्ते
इति यतिप्रवरः कृपयाऽस्मदे
वितथवादिसरासिरुचिर्वह ।

ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வஸக்தனும் ஸம்ஸாரிகள் பக்கலில் பேரன்பு வாய்ந்தவனுமுள்ள எம்பெருமான் தன்பக்கலுள் துவள்கின்ற அடியார்களை இதரநிரபேக்ஷமாகத் தானே பேரின்பம் பெறுவிக்க வல்லவனுயிருக்கச் செய்தேயும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தை யெதிர்பார்த்தே பேறு பெறுவிக்கிறனென்பதுபோலே, அன்பில்

தலைநின்ற பிராட்டியும் முக்தியளிக்க சக்தி வாய்ந்தவளாயிருந்தும் எம்பெருமானே அளிக்கட்டுமென்று கொண்டு தான் அளித்திடுவ தில்லை யென்கிறோம் என்று ஸமாதாநம் சொல்லவருவார்களேல் ஸ்வஸ்தி. இந்த வார்த்தை ஆசார்யர்கள் பக்கலிலும் துல்யமே யென்ப த யதிகள் அறிந்து ஒப்வது நன்று.

44 யா மாநுஷாநுக்ருத்யா வஹதி ஸஹசரீ யாஜ்ஞிகீம்
யோக்யதாம் தாம் ஸ்ரீரேஷா ஶேஷஶாயிந் வஹதி
நியதமித்யேவமாசார்யமுக்யை ரேநாமுக்தஸ்ததோ
பிந்நேயமுக்ருத்ய ஸாதநா காரிதாயாம் ஸோ
யம் ப்ரஶ்நோ யா ச கஶ்சாவ்யர்த்ததா ஸ்வாதந்த்ர்யேண த்ராணகர்த்ருத்வ
ணாத்.

வேள்வி முதலிய வைதிக கருமங்களை யனுட்டிப்பதில் யஜமாந பத்நிக்கு எவ்விதமான யோக்யதை யுண்டோ அவ்விதமா யோக்யதையே விஷ்ணு பத்நியான பிராட்டிக்கும் மோக்ஷ ப்ரதாநத்தி லுள்ளதென்று இந்த யதிகள் தாமே தம்மால் காரிதமென்று வெளியிட்டிருக்கிற தத்வபோதிநி யென்னும் சிறு சுவடியில் (பக்கம் 17ல்) ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருப்பதால் அதற்கு முரணைக் கூறவும் மாட்டார். அதாவது பிராட்டி தான் தனியாகவும் மோக்ஷமளிக்க உரிமை யுடையவள் என்று வாதிக்கப்புகமாட்டார்.

45 யஸ்யா பத்நீவிஶிஷ்ட: பதிரிதி ஶ்ருதிஷு ஸ்ம்ருதிஷு சாஶ்ரோஷ
நீயா தச்சக்ஷுர்விஶிஷ்டோ ந ரவிரிஹ ந ஸாக்ஷி
ஸாத்ராஜ்ஞாயீ ஜதேஷா ஶ்ரீஶ்சா ந த்ருஷ்டிர்விஶேஷத்வ
தா யோகிநாம் ஸ்வாஹிஸம் ஸாநஜம் ஞாநயாமம் வய
தி ஶாஸ்த்ரே ஶேஷவாதோ நிராஸ

யோடுகூடிய ஸஹஸ்ர யாகம் செய்பவன்'' என்பதுபோல, ட்டியோடுகூடிய நாராயணன் மோக்ஷப்ரதன்' என்று வதே எங்களுக்கு அபிமதம் என்று இந்த யதிகள் ஸ்பஷ்ட தியிருப்பதால், இதுவே மிகவும் ஸமீசீநமாதலால் இவ் கில் விவாதம் வளர்ந்து செல்ல வேண்டா. இப்படியே ம் நினைக்கின்றோம், பிராட்டி சாக்ஷாத் அசக்தியுள்ளாள்

46 [illegible]

யதிகள் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து எவ்விதமான உபாயத்வத்தைப் பிராட்டிக்கு உரியதாக நிஷ்கர்ஷிக்கக் கூடுமோ அதனையாம் நிராக்ஷேபமாக ஆதரிப்போமாதலால் இவ்வுபாயத்வ விஷயத்தில் இனி விவாதம் பழுதேயாம்.

இரண்டாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

[illegible]

த்ருதீய பரிச்சேத: ॥

47 [illegible]

இந்த க்ரந்தத்திற்கு முழு நோக்கான விஷயத்தைப்பற்றி இனி விவரிக்கப்புகுந்து யதிகளின் திருவுள்ளத்தைத் தெளிவிப்போமாக.

48 [illegible]

49 [illegible]

த்வயத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ" என்று த்விவசநாந்த ஶரணஶப்தப்ரயோகம் காணப்படுதலால் ஶரணவரணமென்னும் காரியத்தில் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்குமாத்திரம் உத்தேச்யத்வம் ஏற்படுகின்றதேயன்றி பிராட்டியின் திருவடிகளுக்கும் அது ஏற்படவில்லையென்று ஸம்ப்ரதாய பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தத்தை ஸ்ரீபட்டர் முதலானோர் அஷ்டச்லோகி முதலியவற்றில் 'ஈஶாநாம் ஜகதாமதீஶதயிதாம் நித்யாநபாயாம் ஶ்ரியம் ஸம்ஶ்ரித்யாஶ்ரயணோசிதாகிலகுணஸ்யாங்க்ரீ ஹரேஸ்ஸம்ஶ்ரயே இஷ்டோபாயதயாஶ்ரயே" இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளினால் வெளியிட்டருளினார்கள்; அதை ஆச்சான்பிள்ளை தமது ரஹஸ்யத்தில் "சரணங்கள் இரண்டேன்னவொண்ணாது, நாலென்னவேணும்" என்கிற ஸ்வஸ்பஷ்ட ஸ்ரீஸூக்தியினால் அருளிச் செய்தார். சாஸ்த்ரவுணர்ச்சி யில்லாத சிலர் இதனைத் தூஷித்துப் போந்தார்கள்.

50 தக்ஷிணம் ஶாஸ்த்ரவஶாத் த்ரிபும்ஸீ
த்யக்த்வாபி நித்யஸ்ய க்ருதிஷ்வமுஷ்ய
ஸஹஜம் ஶ்ரிதம், ஸம்ப்ரதி தர்ஶயாம:
ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரம் யதிவர்யதுஷ்ட்யை ।

அங்ஙனம் தூஷித்தது சாஸ்த்ர முறைமைக்கு இணங்காதது என்னுமிடத்தை அடியேன் வேறு க்ரந்தங்களில் நன்கு நிரூபித்திருக்கிறேன். இப்போது யதிகள் உகந்தருளுமாறு சாஸ்த்ரார்த்த ஸாராம்ஶங்களை யெடுத்துக் காட்டப்புகுகின்றேன்.

51 லக்ஷ்ம்யா யோகமஜஸ்ரமீஶசரணே வக்ஷஸ்தலஸ்தாஸ்ய ச வாமதக்ஷி-
ணம் கலாதக்ஷ்யதே திலாஞ்ஜநவதோ யோகீஶயோராயம்
ப்ரம்வஞ் ஸஞ்சாவேசநமேயஸா கவலிதோ தம்போ
த்யத்ரஸ்வஸ்திதம் பத்மாஸ்தாயஸம் க்லிஷ்டக்லிஷ்டிதோ
லாஸ்யத்வமும் க்ஷணாத ॥

பிராட்டியோடுகூடின எம்பெருமானுக்கு நான்கு திருவடிகளையு டையவனாக இருத்தல் குறையற்றதாகையாலே அதனை ஏதுக்கு நாம் தூஷித்தோமென்கிற அநுதாபம் இந்த யதிகளுக்கு உண்டாகி

துராக்ஷேபங்களை விட்டுத்தொலைத்து ஸதாசார்ய ஸூக்திகளில் பக்தி யுண்டாகும்படியான வழியை விரைவில் உண்டாக்குவேன்.

52 ப்ராதாந்யம் ஶப்தே ஶரணபதவிதிஜ்ஞாநதோ யா
யல்லக்ஷ்மா ஶ்ரீமதேவோ பவபதமிதி யிஷணயா
விஶேஷணத்வாத்ஸமேவ ஸ்வீய ...
விததத்தாதிஶயம் ... ந்யாயம் ந்யாயஜ்ஞ
வயீதாத்திதாம் ஸாத்வஸ ப்ராத்யீஷ

53 ஸமஸ்தநாந்த்யாந்த்யாந்யோயஸஜ்ஜம்
இதி நியாமகம் ஸத்தாம் ...
யசயாவசவக்ஷ்யவிஷ தத்வ வ்யோமா
ஸாவஸ்ஸவிஜ்ஞா ஸூத்ர ... நிவேதயே

த்வயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்றவிதனில் சரணங்களுக்குத்தான் ப்ராதாந்யமுள்ளது என்பதை யுணராமல் நாராயணனுக்கே ப்ராதாந்யமிருக்கக்கூடியது'' என்று பிரமித்த ஸாரஸ்வாதிநீகாரரால் கல்பிக்கப்பட்டதும் ஸகல பண்டிதர்களாலும் கைவிடப்பட்டதுமான தவறான நியாயத்தை [அதாவது-ஸமஸ்தந வ்யாய ஸம்பந்திநாம் ப்ராதாந்ய ... மென்கிற நியமத்தை]ப் பிழைப்பூட்ட பதிகள் படாதபாடுகளும் படுகிறார். அந்த நியாயம் பிசகுதானென்கிற உறுதியை வித்வான்களுக்கு உண்டாக்குவோம். சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சுருக்கமற விரிவாகவே விளக்குவோம்.

54 ப்ராதாந்யவாதிஸ்ய த்யாக்தே
ரவாஸ்யாஸ்யவேயஸவஸிஜாவவீஷ
அபி ஶப்தே நாராயணஸ்ய
ப்ராதாந்யவிதேஷ் வாதோஸ்ப்ராஷ்யஃ

* ஸமஸ்தநவ்யாய ஸம்பந்திநாம் ப்ராதாந்ய ... * என்கிற அந்த நியாயத்தை அவசியம் இசைந்துகொள்ளநேர்ந்தாலும் ப்ரக்ருத ... ஸ்தலமான த்வயத்தில் நாராயணனுக்கு ப்ராதாந்யமில்லையென்கிற வாதம் அசைக்க முடியாததே. அந்த நியாயத்தை இசைந்தும் பலனில்லையென்றபடி.

55 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

த்வயத்தில் ஶரணத்திற்கே ப்ராப்யத்வமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அதிகபாண்டித்யம் தேவையில்லை; சிறு மாணுக்கனும் இதை எளிதில் தெரிந்து கொள்வான். அப்படியிருந்தும் வீணுக மருண்ட ஒருவர் எழுதிவைத்த பேச்சைப் பாதுகாக்க இந்த யதிகள் பாடுபடுவது ஏனே?

56 [illegible]
[illegible]
[illegible]

ப்ராப்யத்வத்தைப்பற்றின இந்த விசாரத்தைப் பிறகு எடுத்துக் கொள்வோம்; நாலென்னவேணுமென்கிற ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருத்தத்தைப்பற்றி இப்போது பேசுவோம்.

57 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

58 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

த்வந்த்வஸமாஸத்தில் ஸ்ரீநாராயணன் என்று ரூபம் தேறினல் அப்போது இரண்டு வ்யக்திகளுக்கும் ப்ராதாந்யம் ஏற்படுகிறபடியாலே 'ஸ்ரீநாராயண சரண [illegible]' என்று சொல்லத்

தகுதியுண்டாகும். அங்ஙனன்றிக்கே பிராட்டியை விசேஷண மாக்கி நாராயணனொருவனையே விசேஷ்யமாக்கி ஸ்ரீமந்நாராயண என்று பிரயோகிக்குமிடத்தில் இரண்டு வ்யக்திகள் ஸாக்ஷாத் தேற வழியில்லாமையாலே விசேஷ்யவ்யக்தியொன்றில் இருக்கக் கூடிய இரண்டு சரணங்களை மாத்திரமேயிட்டு ப்ரயோகிக்கலாமே யல்லது விசேஷண பூத ஸ்ரீவ்யக்தியிலுமுள்ள சரணங்களையும் சேர்த்து நான்கென்று பிரயோகிக்க நியாயமில்லை யென்று மிதஜ்ஞர்களுக்கு உண்டாக்கூடிய ஆபாதப்ரதீதியே விவேகிகளுக்கும் உண்டாகி யிருப்பது வியக்கத்தக்கதே.

59 पद्वयजुषो हरेः पदचतुष्टयं नैव हो
तथापि पद्युग्मलाञ्छितश्रिया सहिते हरौ । चतु-
श्शरणशालिताव्यवहृतिः कथं घट्यताम्?
विवेकशालिनो यतिवराः वदन्त्वत्र सह

இரண்டு திருவடிகளையுடைய கேவலநாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்வது கூடாதாயினும் மற்றோரிரண்டு திருவடிகளையுடைய பிராட்டியோடுங் கூடின நாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்லுவது எங்ஙனம் பிசகாகு மென்று யதி ள் வித்வான்களோடுகூடி விவேகிக்க வேணும்.

60 पाराशर्यकृता जैमिनिकृता यात्रासती संय-
मिन्. कत्यध्यायवतीति पृष्टजनैः प्रत्युत्तरं नीय-
ताम्, किंवा षोडशलक्षणीति कथये? किं वा
चतुर्लक्षणी त्वाहो विंशतिलक्षणीति, त-
दिदं मामवबोधयन्तु ॥

61 यद्यूह्यं विंशतिलक्षणीति कथनं, नञ्चान्यथेति वा-
दं वक्ष्येव यतीश! नवनवप्रागल्भ्यतो वा
दं निजं, पाराशर्यकृताविशेष्यकवचस्यैव
कथं विंशति प्राहारोपिताशीर्ष विप्रहतु जना
स्यैवस्या त्वरितीः

பூர்வமீமாம்ஸையோடு கூடின உத்திரமீமாம்ஸை எத்தனை அத்யாயங் கள் கொண்டது? என்று கேள்வி கேட்டால் எங்ஙனம் விடை

அத ஸம்ஶயாநஸ்ய விசாரஸ்யேதம் ச தத்யம்

65 உபேயப்ராப்திஸம்ஸித்தௌ சதுர்ணாம் சரணாநாம் ப்ரயோஜநீ
ப்ரஸ்துயதே, பரஸ்தாத்து ப்ரக்ருதாநுவிஷயே மதிம்

66 ஶ்ரீஶ்ரீமதௌ சரணசதுஷ்கஶாலிநாவபி
த்வந்த்வம் பேதேந ஸம்பந்தேந சைவ
ஜகத்வம் திரஸ்கஸஜயாந ஸம்ஷ
ப்ரஷ்டவ்யா பவதி பகவத்பரா தரம்ஸஜ் |

67 தாத்பர்யோக்த்யா ஶ்ரீயநாராயணஶ்ச சரணசதுஷ்டயம் ஶ்ரீயா
ஸஹாவிதஸ் பாதாஶ்ச ஜகத்வந்த்வபரிஹாஹவி
தா போதநஸ்ய ப்ரணாய் சாபேவாம்ஶ்ச ரஜா
யா அத ச ஹரவதோ சாவிதீஷ்டம் ப்ரபோயோ
நியதேந்த்ர கிம் பாஹவிதாஜ்ஞமிதி ப்ரஶ்ந
ஷோடஶயம் ||

(ஸ்ரீமந்நாரயண) என்னாமல் (ஸ்ரீநாராயண) என்று ஸம்ஸஜ்ச் சொல்லிவிட்டால் அப்போது தம்பதிகளா சரணசதுஷ்டய ப்ரதிபாதநம்பண்ணினால் குற்றமில்லை என்று திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிற யதிகளை ஒன்று வினவுகின்றோம் அதாவது ஸ்ரீநாராயணௌ சரணசதுஷ்டயவந்தௌ * என்று 'ஸ்ரீஶ்ச சரணசதுஷ்டயவதீ, நாராயணஶ்ச சரணசதுஷ்டயவாந்' என்கிற ப்ரதீதியும் ப்ராமாணிகமாயுண்டாகலாமன்றோ? ஸ்ரீக்கு இரண்டு திருவடிகள் நாராயணனுக்கு இரண்டு திருவடிகள் என்றே போதமுண்டாகுமென்று நியமம் சொல்ல முடியுமோ? என்பது வினா,

68 லக்ஷ்மீம் சரணத்வயவதீம் பகவாம்ஶ்ச சரண
ஸம்ஶயாஜ்ஞ த்வஹிஷிதேஶதி நாத்ர போத்யே
ஸஹாபேக்ஷப்ரயோகநா லபதேக்தீ த்வா
நிஷ்க்ருஷ்ட போதநி திநஹலவேசகதாவி |

ஸ்ரீஶ் சரணத்வயவதீ நாராயணஶ்ச சரணத்வயவாந் என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் இதில் போத்யமுண்டா

ழியில்லை. இங்ஙன்றிக்கே * ஸ்ரீ நாராயணௌ சரணௌ ... [illegible] * என்று ப்ரயோகமானால் ஒவ்வொரு வ்யக்திக்கும் நான்கு திருவடி யென்கிற தோஷம் நன்கு உண்டாகும்.

69 [illegible]

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங்கள் ஸம்பவிக்காதாதலால் * ஸ்ரீ நாராயணௌ சரணௌ ... * என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள ... சரண ... தோஷமே ஸ்வரஸமாக உண்டாகும் என்று இங்ஙனே பதில் சொல்லவருகிறது. தகுதியன்று. ... எவ்வளவு? என்று விசாரிக்குமிவ்விடத்தில் இந்த பதில் தருகிறது.

70 [illegible]

... பிள்ளைகள் ... என்று ... இரண்டுமே இருவர்க்கும் உள்ளதாகச் சொல்லுகிறதாய் விளக்கித் திரும்புகிறது. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் ... மற்றொரு பிள்ளையினிடத்தில் ... மிருப்பதாகச் சொல்லாதே இங்கு விவக்ஷிதமென்று ஒரு விசேஷமும் சொல்லான்.

71 [illegible]

... ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகின்ற வாக்கியம் எவ்விதமாக ... தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ... தெளி

ழியில்லை. இங்ஙனன்றிகே * ஸ்ரீ நாராயணனே சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே * என்று ப்ரயோகமானால் ஒவ்வொரு வ்யக்திக்கும் நான்கு திருவடி களென்கிற தோஷம் நன்கு உண்டாகும்.

69 ஸாகல்யேந: பதயாஸ்யாம் ஸம்பவேதேவ தேவ
தஸ்யாஶ் சாங்க்ரோதோஷோ ஹீநாவலம்பித்வாத்ரம்
சதுஷ்டய ரூபேண பாஶ்சாத்யம் ப்ரதி விஷ்யதாம்
கே தோஷலக்ஷ்மீ தேவ ந்யாயஸ்வீநாவலம்பித்வாய
தஸ்யாஸ்யம்

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங்கள் ஸம்பவிக்கமாட்டா ஆதலால் * ஸ்ரீ நாராயணனே சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே * என்னும் வாக்கியத்தினால் ப்ரத்யேகவ்யக்திக்கு சரணத்வயமஸம்பாவித தோஷமே ஸ்வாரஸமாக உண்டாகும் என்று இங்ஙனே பதில் சொல்லவருகிறது தகுதியன்று. ஸம்புத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு? என்று விசாரிக்குமிவ்விடத்தில் இத்தப் பதில் தகாது.

70 யதயாஸ்யாதோ தயாவிதிவாஸஸ்யோரலி
தத அதயாஸிதஸ்தாத் தவிஷயபீத்வதோ
தவஜ்ஜிய கொவிஸயீஸிதி விஜியதெ

வ்விர டு பிள்ளைகள் யதயாஸ்யஸம்வஸர்கள் என்று யதயாஸ் ளிரண்டுமே இருவர்க்குமுள்ளதாகச் சொல்லுதாய் விளக்கித் திருமிறது. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யதமும் மற்றொரு பிள்ளையினிடத்தில் யாதமுமிருப்பதாகச் சொல்வதே இங்கு விவக்ஷிதமென்று ஒரு விசேஷமும் சொல்லான்

71 ஜனதம்வதீ வித்யாதேவஸெதா
ஸிதீதம்வவொஹஞ்ச கீத்ரக ப்ரயோயஸ்
தஹாதீதிஸம்ஸிஞ்ய நியமாரயநுஸநு
ப்ரஸஹோஸவகேவஷ ஸஞ்யாவிவய:

ஜனதம்வதீ யதயாஸ்யஸத்ரஜிதஞ்ள ஸஞயாஷ்டா என்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகின்ற வாக்கியம் எவ்விதமான தோஷத்தைத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ர்த்து தெளி

72 வஶ-ஏஷ-லுவித்தா வரொரஶூயரெநா
ஸவக்வித்ரவிஶாயதொ வாக்ரொஜெகஃ
வாரொரயாம் ஶயாஜ் கெதகிஜாஶு-ஏவியொஃஜ !
விஜபெஜு வயொஶூ விகம்வாநயாஸஞு

ஒம்பதி ளிர் ஒருவர்க்கு ய நமும் மற்றொருவர்க்கு யா நமும் மல் லே ஷுமென்று கருதியா ப் ராஷிதர் மேற்குறித்த வாக்கி யத் த விளம்புகின்றார்? அப்படியன்று இருவரிடத்திலும் இரண் டும் அந்வயிக் வுரியதேயாகும்

73 * கூஃநஞளாடகிதாவிதிஶயிதவஏத்ராயஞாஷியா நஷிஜெ ஷாஷெஷ்ஜாவியநாவஷாவிதி வசொநி ஜிஜு யஷாஷிதீ தவிநஜாமாஷி வஶயஜீநு. வஷதராம், தவரவகூஜராநத ஈகவாயஞம் ஶதி வதூவெ வஷவிஶஜம், ஶாஜாணிகீ வெவஶீம்

பஹாபாஷ்யத்தில் * கூஃநஞளாடகிதள * என்கிற ஸூத்ரத் த வியாக்யானி த்யிடத்தில் * அஜாவியநள ஜெவஜ தூயஜூஜதூா விதூரெகூ தத் நஜூாயதெ கவஶ அஜாயநீ? கவஶ அவய ஜதி * என்று சொல்லப்ப ட்டுள்ளது இ கு கெயட த்தின் வி ரணத்தில் வஷவஞ யயாவ வஶாநயாஷிஶா யெண ஶஜாஶவியொமொ ஜொகெ அவாயஷிதி ஷாவ * என்றும் முடிக் ப்பட்டது "அஜாவியநள ஜெவ ஜதூயஜூஜதூள" என்றால் அஜாயநகமும் அவியநகமும் இரு ர்க்குமேயுள்ளதாக ஶதீதமாகுமேயல்லாது ஒரு ர்க்கு அஜாயநகமும் மற்றொருவர்க்கு அவியந கமும் உள்ளதாக ஶதீதமா மாட்டாதென்றும் தாஜஶஶதீதியை விளக்க ருதி இங்ஙனே ப்ரயோகிப்பது பிசகுதானென்றும் தேறிற்று ஸ்ரீ நாராயணஎ வரணவதஷயஶாஜிநள * என்ற விடத்திலும் இ த ணக்கே யாகும்

74 அஜாவியநஶாஜிதா யஷிவிஶஜெவெகெகஶஃ
ஶயொமவஜவீம்வ ஜெநநகஜா நஶம்கம்கஶஃ |

ஸ்ரீயோமகஹுநாதயா யஶிநஜாயதே தஸிதா
வாஸாவஶி யநஅயம்ஸ்ஹஜதஜத்வதேதேவயீ

* தேவத்தஃ ஸுஜாயநஃ; யஜ்ஞதத்தஃ ஸுவியநஃ * என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் ஸங்க்ஷைக்கு ப்ரஸக்தியேயிராது இப்படிச் சொல்லாமல் சேர்த்தே சொல்லுமளவில் கீழ்க்கூறியது ஊர்ஜிதமே யாகும். அதாவது இருவர்க்கும் இரண்டும் யநமென்று சொல்லுவதாகவே தேறிநிற்கும்;

75 ஐஶாம்யியஶவாஸிதம் நகயஶவ்ஹோஸக்நயாக
ஸுவஸாவஅநவேவஸீத்வமதோஷ்ஸாஷ்ரூஸம்
தயாஅ ஶதவம்விநா யஶிவஸவ்யாநோக்த்ரி
த்ஸாவிஹ யதேஃ யா ஸ்ஶநிவஸுநா கேவஶு

76 ஐதமேதாயோமவஶாஸக்ருதள அதஸம்வ்ஸி
யா நஶஷ்டிதி ஸ்ரீதியநுயதிமேஷத ஸாஷ்
மிஸா ஸ்ரீதிவத்தஶம் கஶிதாம் விவஶு

அம்அஸமாஸமா ச் சேர்த்துச்சொல்லுவத ல்விளைய் கூடிய ருத்தத்தை மஹாபாஷ்யகாரர் நன்கு தெரிவித்துவிட்டபடியால் “ஶதப்பின்றிக்கே உஸயவ்ராயாநஸஸமான அஅ இரு குமிடத்தில் வாயகமி லை யென்று யதி ள் ெ ாண்டதும் உசிதம ் று (அதாவது) ‘ஸ்ரீநாராயண அரண அத ஷு யஶு என்றால் பொருந்தும் என்ற யதி ளின் எண் ணும் ஏற்ற த் று ஏனென்றால் மஹாபாஷ்ய ாரர் அம்அஸூத்திலேயே ஆபத்தை ் ாட்டினபடியால்

77 ஶதவ்ஸாமாயோமாவஷிஶஷோஶாவிதுவமஶோ
யதேஸ்ஶ்ஜாதோநயஶி, வநமேதஷிவ்ரணாஶஃ
கஶம்நேகவ்கேஸணயமயமாநுயகயேதுஸள
ஸம்கா தமூ்ரா ஶதவி ஸதிவாஸதுவிஅவா

ஶதப்பு இருந்தாலும் இராமற்போனாலும் பலன் துல்யமேயென்று நாம் நிருபித்ததை இன் மும் வி ரிக்கிறோம். ஒரு வ்ய திக்கு நான்கு கா ் ள் எப்படிக்கூடும் எ ் கிற ஸ ை யா து ஶதப்பு

உள்ளபோதோடு இல்லாதபோதோடு வாசியற இரண்டு மயிலும் விளையக்கூடியதேயாம்

78 உதாவிஸதி விஸம்கா யொஹிநொஸ்வ ஷ்ரவிஸா
உதாவிநஸதி ஸம்கா ஹாஷ்றூஜா நூமி
ஐஹ நிஜ ஹிஸம்ஸிம் ஸம்ஷ்ரதி வூாவ ரஜோ
யதிரிநவய தூாநஸம்மெ நியதூாடி

(எப்படி விளைகின்றதென்றால்) உதாப்பு இருக்கும்போது (அதாது ஸ்ரீமந் நாராயண என்றபோது) வாணவதாஷ்டயமாஜிகவுஷ்திவாநம் எங்கே பொருந்துமென்கிற ஸங்கை யதிஞ்ருக்குள்ளது. உதாப்பு இல்லாதபோது (அதாது தெவதத்த ஜநுநுதனா, ஸ்ரீ நாராயணனா என்றாற்போலே ஸம்ஜ்ஞை சொல்லுமிடத்தில்) ஸங்கையுண்டெனுமிடம் நமிதஸாஸாஷ்ஷிஸம் இவ்விடத்தில் நமது அபிப்ராயத்தை விளக்குகிறோம் இதனையதிகள் குறிக்கொள்ளவேணும்.

79 வதாஜா வஹாவிள லெதுநெதா
விதீநம்வவ: ஸூஜ்ஞா வஜூஷெண
வூயநெகெதுநெ தூண கதிஷ்ராநவஹா
விதி ஷ்ராவூஸம்கெந ஸாநுயெத ஸதூடி

80 தநொநொ நவாநெ ஸம்கா நிராஸம்
கயம்விஷ்ஷுவெத தத நெவ
வதாஷாநய ஹாவிநளநெதுநெ தூா
விதி வெஜாநிநெதா ஷ்ரவிஸெவ்வொய

81 ஸம்காயாநதிதள ஸீஜநாஹயதூ ஸநமநதடி
ஷ்ரவிஜிநாதூதஹுஸ்வா வரிஹாரகவிநவெ

* வெது நெதுள வதாருஜாநவஹள * என்று இதைக் கேட்குமவன் ஜாசதரணுக்கும் மைத்ரனுக்கும் தனித்தனி எந்தனை க்ரமமுண்டு ? என்கிற ஸங்கையை யடந்தேதீருவன் இந்த சங்கைக்குப் பரிஹாரத்தை ஸமடஷ்ரதீதிஜநகமா வாகூாஷுரத்திலுல்தான் அவன் அடையவேண்டும் * வெது நெ

[illegible] * என்றுலோ ஒரு வ்யக்திக்கு இரண்டு கால்களை உள்ள வாக லோகப்ரஸித்தியிருப்பதால் இது கொண்டு எளிதா [illegible] வந்துவிடலாம். [illegible] வசனை என்றவிடத்திலும் [illegible] வசனை என்றவிடத்திலும் [illegible] அல்பமாயிருக்கச்செய்தேயும் பிந்தின ஸ்தலத்தில் மாத்திரம் லோக ப்ரஸித்தியைக்கொண்டு ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷம்

82 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

83 [illegible]
[illegible]

ஸ்ரீ நாராயண [illegible] * என்னும் வாக்யமும் கீழ்ச்சொன்ன [illegible] தரு ல்லதாகும். [[illegible]] * ஸ்ரீமந் நாராயண [illegible] * என்னும் வாக்யமும் இவ் [illegible] விசேஷணே [illegible] விசேஷ்ய [illegible] குறைவின்றியில் [illegible] ஆக இவ்வளவாலும் என்னசொல்லிற்றாயிற்று? யதிர் எண்ணியுள்ளபடி [illegible] என்றதாயிற்று இதை நன்கு [illegible] யதிராஜருக்குப்பணி

84 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

யதிகள் இன்னமும் [illegible] முற்று விசிஷ்ட தலத்தில் [illegible] என் பெருந்தும்? என்றே கேட்பாராகில் [illegible] ப்ரமா [illegible] த்தை மீ [illegible] மிக்கு விடை [illegible] குவோம்

85 விஶேஷணவிஶேஷ்யயோருபயதி யதி ஶிஷ்டஸ்ய
யதீஜ். யதி வஸ்து தஸ்வதி ஸிஹஸிஹம் தஹா,
விஶேஷணமவஸ்துநோ நஹிவிஶேஷ்யவஸ்துஸ்ததா
ஸியாநஸ்ஸிதம் ஹவெஹி திஹி யாஜ்ஞெத யாரணா

(ஆயவா வஹ்ராஹ்ரா)

86 விஶேஷணாம்ஶவதிபுவஸ்துதோZநந்யவஸ்துநம்
ஸாரூபவஹேவாவ யத்ர நாஸ்தி தாத்ர்யஶஸ்யெ
விஶேஷ்யவ திபுதாத்நாவஸ்கீதபுநம் நஹோஷஹாக்
$ விவயபுயெத தாத்ர்யமக்ரேவ ஶங்கநாஸ்தி

($ விஶேஷணவதிபுவஸ்யெவக்ஷயா விஶேஷ்யவதிபுவஸ்து
நோ வஸ்துமத்ரா ஸாரூபவஹேஹவதி, தாத்ர்யஶவஸ்து
நோ விஶிஷ்டவதிபுகேவநவ்யவஹாரணம் ஶங்காஸ்திதி
யாவக்)

யதிகரின் பொருளெல்லாம் விசிஷ்ட தலத்திதானே அங்கு
விசேஷணமென்றும் விசேஷ்யமென்றும் இரண்டு இருக்குமல்லவா?
விசேஷணவதியான வஸ்துவை விசேஷ்யவதியா எப்
படிச் சொல்லாம்? என்றுதானே ஆக்ஷேபம் இரண்டு
ஸ்துக்களும் ஸாரூபவத் வெவ்வேறு இருக்குமானால் விசே
ஷணவதியானதை விசேஷ்யவதியாகச் சொல்லுமளவில்
ஶங்கை உதிக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே இரண்டும் அபின்ன
மேயாமாகில் விசேஷணஸ்த்தையும் (விசிஷ்ட) விசே
ஷ்யஸ்மாவே கூறலாம்

87 வாத்ரூ விக்ராஸஹேதஸ்நய நகதாரூபயஹு
அயாஜ்ஞா பொஹோதிதிஷ்யயோமோ யதி ஹவதி
தஹா வாத்ருதாதக்வயஹுவா ஸிஹாவெவதிஸிஜ்ஞா
விக்ருமத விக்ருதாரூபய புஸ்யவாத்ரே ஸாந
ந்ராயஸ்ம் கயம்ஸ்ராஹிதி ஹவிதாஹம் ஶங்கநஸ்ராவ
ரஶ

* விதூஸஹித வாத்ர விதூகவ வாத்ருகவவாநு *
என்றால் இங்கு ஶங்கை யுண்டாகும் விதூகவ வாத்ருகவங்கள்
வஸ்துதோஸிநஸிநங் ளாகையாலே.

88 வாத்ரும்விதுராந்தஸுநு யதிவர. ஸஜதிஷிகவசித்ரா
வ்ஜாநெ நெவாத்ராவஜ்ரம்கா காதஜ தியஷிநீ
வ்யூஹஸி ஸ்ரவஜெஷ தக ஷிகவம்செகவககவயாம்
தநயஜநகயொவஸ்தஸ்ஸிதம் வஸ்துஸெஹாஸாவாஜெ
தொவிஶுஶெஷ்ஷஸீதிஜநாவஸதாம் வ்யாவ்யாதெ
ஸவ்யகாரெ

* விதூஸஹிதஃ வாத்ர ஷிகவாஶ்ரய * என்றால் இங்கு
ஶங்கை யுண்டா வழியில்லை ஏனெனில் இரண்டு ஸமாஸங்கள்
ஒன்றுசேர்ந்தால் ஷிகவமாகிறது. ஆகவே பிதாவினிடத்திலும்
புத்திரனிடத்திலுமுள்ள அ வஸ்து ஸத்ர ஸம்ஸந்த ளாத
ால் ஸமாஸவிஶிஷ்டாவரநிஷ்ட ளாக குறையில்லை

89 ஸஸாதொஜந ஸ்துதாரம்ஸீயாதெ ஸவதீ திவ
ஜொவ்நக ஜ்ஷஜ் வரணாதகவஸ்துஸிஜாவிர
ஸாஜிதிவிஷியதெ ஶாரா வாஜிநியெ

*ஸவாத்ரு விதா வாஜவதாஷ்வாநு * என்பதும் ஈதுவே.
பாதமென்னும் ஸ்து ஸ்ரவதம் ஸம்ஸிநமாதலால்.

90 ரவாத்ருஸிர விதாஸ்ரஷிரம்வக்ஷா விவக்ஷ
நுகவி தாதம் வாத்ருயாதஸ்துஸாஜரஸிரொவக்ஷ
ஸஜத்ரஸஜெக ஸத்ராவஸ்துவதா பாயமாம்கந
யா ஸ்ரீஜநு யதிரொஷஹொ°. ஶஷஶம்வக்ஷஜதீஸ
வஸ்துயாஶஸம் ஸிஸம் ஶிஶம்வஜுஜொ

புத்திர அழகிய தலையயுடையவன் பிதா அழகிய மார்பை
யுடைய என்று தெரிவிக்க விரும்பி * வ த்ருஸஹிதஃ
விதா ஸாஜரஸிரொவக்ஷஸம் என்றால் இங்கு ஶங்கை
யுண்டாகிறே திரும் சிரமும் உரமும் வெவ்வேறு ஸ்துக்களாதலால்.

91 [illegible]

92 [illegible]

($ [illegible])

யுத்தகாண்டத்தோடுகூடின உத்தரகாண்டத்தில் எத்தனை ஸர்க்கங்கள்? என வினவினால் இவ்வினவுக்குத் தகுந்த விடை கூற வேணுமானால் இரண்டு காண்டங்களிலுமுள்ள ஸர்க்கங்களின் தொகையையே விடைகூறியாக வேண்டும். அவ்வாறு, விஶிஷ்டஸ்தலத்தில் விஶேஷணம்மாத்ரத்தில் இல்லையே யெனில் விஶேஷ்யத்திலுள்ள தர்மாந்தரமே சொல்லவேண்டுமென்றதாயிற்று.

93 [illegible]

நான்காவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

[illegible]

94 [illegible]

வெ-ுதாஷவ-ுரிஶ-ுாரா வ்ராவவ்ராவவிஶங்கெ வ
தஷிஷம் யொமீந்த்ரு . வஸஂஷிஷய

95 வதந்ஂஶெஸ்ரெந்தவ்ரா உாவஸிஶெஷாத்ருதாவஷனஷி
த்ராசு ஜதிகவிதாகி-ுகவஸிஂஹொவ்ராவஷு, தஷெ
தஷிக்ஷதாஂயதிராட்

ஆள ந்தார் சதுச்ச் லாகியில் ஸ்ஹெஶாஷிவஶாவுஜவஸஷ
யிதம் கூஷாஷஷாஸிஶணஃ என்றருளிச்செய்திருப்பதும்
இங்கு தேசிகன் பாஷ்யத்தில் "உாவஸிஶஷ ஒளஷிதராசு
வதந்ஂஶெஸகெந்தவ்" என்றருளிச்செய்திருப்பது ' ரண்க.

96 உாவஸிகஷம் ஶுஶெதெகதிஷ்ஷிதி யத்தந்திவி-ுவாஷம் ந்ரு
ணாம் தாஷ்ருஷ்-ுதிஶெ தநகஷிஷஹெஶொஃ வஂவ்க்ஷி
ஷு வெ்ராஷித்ழ வக்தா யா நசெஷிகவஸஹமவாநு
வ்ராவ்ராநக்ருசெ வஸீ ஹாஷஷாத்ரு வொஷ்
ருசகஜதிவெசு ந கொழி ராஶஂயதிஃ

பெண்டிர் ளிடத் மாத்திரமே யிரு க்கூடிய ர உாவஸிதம்
இங்கு விஶெஷ்ஹஎதவஂவ்க்ஷிநிஷ்டா ச் சொல்லப்பட்
டுள்ளது. இங்ஙனே அருளிச்செய்த ர் ஸர்வஜ்ஞரான ஆள ந்தார்
பாஷ்யமிட்டவரோ விதார்க்கி ே ஸரீ. இங்கு கவொஷ்ம்
செய்ப சோ ம் ே ரழியாலம்யதி ள்.

97 ஶெநவாத்ராவஸி வொஷ்காய-ுஹஷிதி ஸாஶ்ஷயம்
வெஷெசு தஷ் ஸு-ுதாம் விஷஷாம்வஶஸஷ வ
யநு, ஶுஷெ நிவஷாதவா வணதவஸ்ரா யஷி யாஶ
நாய-ுஷணிதள ஶெநவாஸ் வொஷ்ஂயதெஃ ஸஷ
ஷஹி-ு நிஜாஂக்ரு திம் நிஜகஶெஶெ ஷஸ்யம்
ஶெதத்தி

98 தஷந்ஷிஷஶந்ஷித்யஶயாஜுஜு நத-ுஶெந விஶொஹ
யிதஶஹ-ுகாநு கதிவந வுயவெஹ்ஷ்திஃ வி
ஹ்தா ஜஶொஜஶெநா விவ ஶுஶஷ்வாஷொஷ
ஶெணம் விஶொஹநகயாவ்ஶெஹா ஜஹஶுஶெஹத
ஶெந ர ஷழ

மேற்குறித்த இடத்தில் நான் ஏதொரு கூவொஷ்யமும் செய்கின்றிலேன் என்று யதி சொல்லுவரேல் இதை வித்வத் கோஷ்டியில் நின்று பேசவேண்டும். அல்லது தம் நூலிலாவது எழுதிக்கொள்ளவேண்டும். உதாஹரித்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில் இவர்க்கு யாதொரு தொஷ்யமுமில்லையாகில் இப்பொழுது இவர் வெளியிட்டுள்ள க்ஷத்ரநூலை இவர் தாமே கிழித்தெறிந்தாராவர். அது வேறுவிஷயம் இது வேறுவிஷயம் என்று கூறிச் சிலவை யபய நினைத்தாலும் எங்கள் வாக்ஜாலமும் இங்கு விலைச்செல்லாது

99 ஸ்ரீநிஷம் வரண வயம் கயசிவ ஸ்ரீயஃகூநாராயண ஸ்ரீஸ்ஹ ஸஹ யொஜநாஸஹ த ஐதெ ஹி வொஷ் யதெ ஊாஸீகம் ஸூநாமதம் கயசிஹ ஸ்ரீ க்ஷவஸ்ஸ்க்ஷி மாஸசெகநவ ஸமயே ஜம தெ ? வொஷ்மதெதஸூஷ

100 யமோஹயொஹஸொஷெஷ வரிஹரொஹவிவாஸஜ: நதெதுகதரஷ்யாஷ் ஜ திநீதிமக்தியகுதெ ।

ஸ்ரீயிடத்திலுள்ள இரண்டு திருவடிகளை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய இரண்டு திருவடிகளோடு சேர்த்து 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரண' வதஷ்டு என்று எனைசொல்லலாம்? என்கிற ஆக்ஷேபம் போம் "ஸ்ரீஸூக்திமதமா ஊாஸீகத் த ஸ்ரீவிஶிஷ்ட வாஷவஸூக்திமத ஊாஸக்தோடு சேர்த்து ஸவதீ கொ ஹதரவமக் ஊாஸக ஊாஸீக விஶிஷ்ட * என்று எங்ஙனே சொல்லவொமென்கிற ஆக்ஷேபமும் உண்டாகியேதீரும். ஸமாதாநமும் இரண்டிடத்திற்கும் துல்யமேயாகும்

101 ஊாஸெநஸ்ஸஸதெவ ஜெஷயசிராட் ஸ்ராமெவஷ ஸூ ஸ்தொஜ்ஞாமெகதா விஷயம் ஸமஷ்நிவஹெ ஸாயம்வரயொம: வாந: உஷாமெஹா நியதா, ஹாம ர வரவொக்ஷகஜாமெதுணகிம் ஸாஸ்ரீயா ஸரணீவிகவயகயசியாக ஜதெவஜாஜவஷக

இவ்விஷயத்தை ஏற்கனவே நாம் ரக்ஷா விமர்சினியில் விளக்கியிருக்கிறோமாயால் அதனைக் காக்ஷித்தருளின யதிகள் ஆளவந்தாரி யோகித் விட்டால் உயர்த்தியாவதென்ன? தப்பு தப்புதான்

ஆளவந்தாருக்கும் சாஸ்த்ரவர்த்தனம் வேறுபட்டுவிடுமோ என்ன?' என்று தம்மவர்களான சிலரிடத்தே கோஷித்ததாகவும் கேள்விப் பட்டிருக்கிறோம்

102 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்தியிலேயே இங்ஙனம் சைகூறுமிவர் ஆச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியில் சைகூறுவது வியப்பன்று என்று தெளிவது

103 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கீழே (101ஆம் சுலோகத்தில்) நாம் தெரிவித்த விஷயம் பொய்யானதென்று இந்தயதிகள் ஸாதிப்பரேல் க்ஷமித்தருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்துவிட்டு ஸ்வாமிந், அந்த ஆளவந்தார் ஸூக்தியிலும் பிழையற்றதென்றே தேவரீருக்குத் திருவுள்ளந்தானோ?' என்று கை கூப்பி நின்று வினவுவேன்.

104 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

105 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில் நமக்கு யாதொரு அவத்யசங்கையுமில்லையென்று யதிகள் ஸாதிப்பரேல் அந்த ஸ்ரீஸூக்தி எவ்விதமாக உபபந்நமாகிறதென்பதை ஸாதிக்க வேணுமென்று கேட்போம். அப்போது யதிகள் விடை கூறச் சிரமப்படவேண்டிவரும். ஆளவந்தாருடைய அந்த ஸ்ரீஸூக்திக்கு யாம் உரைக்கும் உபபத்தி யக்கேனின்: அங்கு ஆண்களிடத்திலும் பெண்களிடத்திலும் உள்ளது ஸாமாந்யரூபஸ்தநத்வமொன்றேயன்றோ; அது ஸமானமாதலால் (ச்லோ. 85ல்) நாம் தெரிவித்திருக்கும் நியமத்திற்கு ஒத்திருக்கையாலே இது ஸங்கதமான ப்ரயோகமே யென்க.

106 தைவாத்பாதயிதா யதஸ்தவ கவாக்ஷோத்ஸ்ரீதிரே
காத்யதே ஸ்வைரக்ஷேத்ரக்ஷதிமத்தாநாந்த்ர நியதா
ஸங்காகதம்கோதிர்ஸ்தி ஸமந்தாத் தாத்ர்யவாத்யோம
ஸ்தநஸ்த்ர ஸ்ரீஹாவிர்பாவம் ஸமயா தத்வாவிஷ்டஸயா
வி ஸ ஸ்ரீதிஸநா நவஷ்த்ர நாமதுதி ॥

பெண்களிடத்துள்ள ஸ்தநத்தையும் ஆண்களிடத்துள்ள ஸ்தநத்தையும் விவக்ஷித்து "ஸ்தநயித ஸாமாந்ய கசாகசவாந்" என்று பிரயோகிப்பதானால் வஸ்துஸாம்யம் இல்லாமையாலே இங்கே தோஷமுண்டாகப் ப்ராப்தியுண்டு. ஆனால் இத்தகைய ப்ரயோகமும் ஸாதுவேயென்று கொள்வாருமுளர். வஸ்துஸாம்யமிருக்க வேணுமென்கிற நியமம் அவசியமன்று என்பது அன்னவர்களது கொள்கையாகும். இதுவும் நமக்கு உடன்பாடே. ஆகிலும் இப்போது இதைப்பற்றி விமர்சிக்கப் புகுகின்றிலோம்.

107 ஶாபவத்ம யாஸஹதி ஶதோ வேஶாஞ்ஜஸப்ரே
மக்ஷாரோ: யஸ்ய கேஶாம்ஸ்தரஸு நநந்தவக்த்ரா
க்ஷேஸவாதேசவந தத்ர்வந்யாந்யோநிஸ த
ஜதத்வேவநம்ஸவஸ்யாந்யாயாவேதவிதிஸ்த்ரவஜி
விஶாயாஸநத்ர தஸிஷ்டா: ॥

* ஸ்ரீயாமுநஸ்தந ஶாம்வத்ம ஸாம்யதஃ * என்று ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்தில் ப்ரயோகித்தருளியுள்ள தேசிகனது திருவுள்ளத்தை ஆழ்ந்து பார்ப்போமாயின் ஸ்ரீஸூக்தவிஷயஸ்தலத்தில் ஆக்ஷேபம் உதிக்கச் சிறிதும் இடமில்லை; ஏனென்றால், பிராட்டி பக்கல் மாத்

திரமேயிருக் கூடியதான யாகஸ்ரஷய த்தலமை ஷமான வதிகவத்தோடே சேர்த்து அயிரண் டையும் வதி நிஷ்டமாக்கூறியிருக்கையாலே இது யதிவி னென் குநதி ராகும். இக்குச் சொல்லலே டிய விஷய ளைப்பற்றி ரத் பரீக்ஷா என்று தனியே ஒரு ரந்தமியற்றியுள்ளேனுதலால் அது டு ெ ளி

108 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

பலசொல்லி என்கி நாம் 80 ஆம் சுலோகத்தில் தெரிவித்த நியமம் சிக் க் ொள்ளத்தகும். ஆ வே வி ாத தலத்தி ஸ்ரீரூப வி சஷணத்திலும் ராரய ரூப விசேஷத்திலுமுள்ளதா ச் சொ லப்படுகிற திரு டி ய ஹும்வஸ்து விய விஷமேயாத லால் ஸ்ரீ விசிஷ்டநாராயணனிடத்தி வரணவதஷயவத்தா வ ஹாரம் பண்ணுவ பொருந்தியதேெ றுெ ாள் .

109 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

110 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஐந்தாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று

ஈய ஔஷி த்ரு ஶ்ர வ்ரா வ ந வ ர ஷ ் வ ரி த்ஷ

111 ஸ்ரீ த்ஞ நவிஶேஷணம் ஹ ம வ தி ந்ரு ஷ்டம் கி ஊய ஃம் ய தெ த விஷெ ஷ ா வா ஃ ய ா ஂ ய மா ஹி ஶ ர ணம் த ஊ ஊ ஶ்ரி யொ வீ த்ரு ந ஈயஃம் ஹொ ா ர யி த ஂ கி ஷெ தி ஹ வ தீ யா நா ம் ஶ்ர ஹி ஊம் தம் த ஹி ஃ ஹொ ா ர ண த த ஃ த்ரு த ஈயம் ஷி ஜெ த்ஷ் ஹ ஶ்க்தி ம் ஷி நா

எம்பெருமானுடைய அடியிணைகள்போலவே பிராட்டியின் அடியிணையும் உபாயமென்று தெரிவிப்பதற்காகவே த்வயத்தில் ஸ்ரீமத் பதம் என்கிறதென்னை வெற்றிபெறவேணுமாகில் சரணபதத்தின் மேல் பஹுவசனமிருந்தே தீரவேண்டும்

112 ஸ்ரீ ஶ ர ண ய க்த நா ர ா ய ண ஶ ர ண ா வி த்ரு ஹா ய தி ஷ்ரா தீ ஃ ஹ வ ஃ ஹி ஊ த ா ய ஃ ஷி ஷி ஃ கா ஊம் ஷ வ ஶ ா ஃ ந்ரு யா ந த ஸி த்தி ம்

113 த ா ஃ க் ஷ் யெ ஹ ஷ்ஷ ஃ ஶ ர ண வ ஜொ வ ரி ந க ஶ்ரிதி ஹா ர ம் க்ஷ ஃ ய த்ரு த ா கா ம் க்ஷி த ெ த ஃ த த்ரு த ஃ ஷி நி ஃ யீ ய த ா ம் நி வ ண ா ।

114 ஷீ த ா ஹ ெ த ர ா ம வ ஶ ர ண ள ஹ ர தொ நி வீ ஃ ய ா ர ஹ த்ரு க்தி த ஷ்ட ஷீ த ா வ ா ஃ நி வீ ஃ ந ஃ வீ ரி த ஷ்ரா ஃ கி

115 ஷீ த ா வ ா ஃ ஹ ெ த ள ர ா ம வ வ ா ஃ ள ந்ரு வீ ஃ ய ஹ ர த ஊ த்ரு த்ஷ் த ஶ த ண ா ம் வ ா ஃ நா ஃ ஷி நி வீ ஃ நம் ஷ ஂ ம ஃ

ஸ்ரீசரண ' ளோடுகூடிய நாராயண சரணங்கள்'' என்றிருந்தால் யதிருக்கு இஷ்டஸித்தி செய்வினைபாகும். த்வயத்திலோ அப்படியில்லை நாராயணன் ஸ்ரீஸமேதன் என்றிவ்வளவேயுள்ளது. இதனால் இஷ்டஸித்தியுண்டாகாது பரதன் ஸீதாஸமேதனான ராமனுடைய திருவடிகளை முடிசூடினான் என்றால் ஸீதையின் திருவடிகளையும் முடிசூடினதாய்ப் பொருள்கூறலாகுமோ?

116 [illegible]

117 [illegible]

சருவம்பரத்தில் [illegible] என்றுள்ளதேயன்றி வாஜாநு என்றில்லையே என்று சிலர் பண்ணுகிறவாதம் பயனற்றதேயாம். ஏனெனில் திலீபன் வஸிஷ்ட முனிவர்க்குச் செய்த பாதபீடனத்தை அவருடைய மனைவியின் முன்னிலையில் செய்தான் என்பதுதான் (ஸதாரஸ்ய) என்பதனுல் கிடைக்கும். ஆசார்யபத்நிக்கும் பாதபீடனம் பண்ணினுன் என்று தேருது இவ்வண்ணமாகவே த்வயத்திலும் ஸ்ரீமத் பதத்தினுல் பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணுதாகமாத்திரம் பலிக்கும். வேறுவிதமான எண்ணங்கள் பழுது

118 [illegible]

119 [illegible]

பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயண ப்ரபத்தி செய்கிறதென்கிற அளவு தேறினுல் போதுமே வேறொன்று தேறவேண்டியதில்லையே என்னில் அப்போது பிராட்டிக்கு உபாயத்வமென்கிற பேச்சு இல்லையாகவேண்டும். மந்த்ரியோடுகூடின மன்னவனுடைய இரண்டு கால்களில் சேவகன் விழுந்தானென்றால் மந்த்ரியின் முன்னிலையில் (அதாவது மந்த்ரி பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில்) மன்

வன் ாலில்விழுந்ததா ஏற்படுமேயன்றி மந்த்ரியின் ாலிலும் விழுந்தத ஏற்படாது. அப்படி ஏற்பட ே ணுமாளுல் நான்கு ால் ளென்று ாட்டியேயா வேண்டும்

120 தஉஜ்ஞீவஉயொரவீஹ ஶரணாவாஷ்த்யமுதாஹொ ரணம் வெஜிஷேந்த தஉா ஸஹஜக்திகருநா ஹே ஜெவ ஶரா நாஜநி தஶாகஃ வஂக வாஹிநீ வா ரஷகாரசெவஶரம் திஷதீத்யாவாயெஷ்ஹுஜிஉம் ஶஉஜஶதஉம் ப்ராஶாஉஷ்தெதிஷ்ஷீதஃ ॥

[பொருள் ஸ்பஷ்டமே]

121 லக்ஷ்மீநாராயணாவஸாவஶாஷி யதிவதெ! ஜிவஷ் வாஉாரவிஷ அஂஉஅஂஆவமொகஂ கிஉ நஹஉத நொகஃ ஸ்ரீஉதொஜிவஷ்உக்ஷஂ கஶாதெஉஷொஉந யொமஃ க்ரியதஉதி உநஹெத்ததாவெஅிஶஂ ா வெவமுக்ஷணஷ் ப்ரவொாயாமுஉதி ஶஷிநயஂ ஜ்ஞா வயெ, தஉ வஉி

லக்ஷ்மீநாராய ணு டய அர்ச்சைத் திருமேனியில் ான்கு திரு டி ளை ஒருநாளும் ஸேவித்ததில்லையா ? எதற் ாக இந்த கேள்வி யென்னில் லக்ஷ்மீநாராயணன் நான்கு திருவடி ளோடு கூடியவ என்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகவேயிருக்க இதில் வி ாத மேன்? என்று ாட்டுவதற்கா வே

122 ஹவதீகவெதுரூதஷாஉயொமீ தஷொவாகஷ்தொவஷ்ஷீ ஹஶயாநுவிஶஷஃ ஷுவெஷிநு, ஊதி ஷுாஉிவாஉாநு யதீநுாநு அநாயாஶமெஶஂ ஹஉஜெயாயெய ।

123 ஸ்ரீஶகேஶநவிஶெஷிதெ ந ஹமவாநுநாராயண கிஂகவிஹ ஸ்ரீஉதெநவிஶெஷிதொஹீ தஜிஉஂ ஹஉ ஷுராஉஶரஷ்தா ஶஉஶாஉஜநதாஶ யாஉஶஉ ஹொ உாஂவதஷ்உஷ்ஷீஉஶஂ ந ஸ்ரீஸ்ரீஶமதஂவிஹாதி, மணமணஷ்ாஷுஷர்உவஂஹிதஃ ॥

த்வயத்தில் 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ' என்னுமல் ஸ்ரீ நாராயண என்று இருப்பதை, நன்கு நோக்கினால் பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்குமுள்ள ஸம்பந்தமும் நம்போன்றவர்களுக்கிருக்கும் ஸம்பந்தமும் போலன்று ஜாதிவ்யக்திகளுக்கும் த்ரவ்யகுணங்களுக்குமுண்டான பிரியாச்சேர்த்தி போலேயாதலால் நாராயணன் நான்கு திருவடிகளோடுகூடியேயாயிற்றிருப்பது

124 ப்ரதிஷ்டாய வசநாத் ஸமஸ்தஸாகாந்தரேஷு யாஜ்ஞவல்க்யம் ஸம்யக் ஜகத்பதிதே நம இத்யாதிஷு ச ஸ்ரீஸ்ரமியோர்ஸாஹசர்யம் ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகே ஸேதி யதே. ஸ்வாபாவிகதோஜாத் விஸ் தயிது வாத் த்வயம் நிஜஸ்ரமா ஸேவித்வேஸ, நஹி ம

பாஷ்யத்தினால் ஸ்ரீமந்நாராயணனை திவ்ய ஒருநாள் ஸேவித்துப் பெற்றால் நான்கு திருவடிகளோடு ஸேவிக்க நேருமேயன்றி இரண்டு திருவடிகள் மாத்திரமேயாக ஒருநாளும் ஸேவிக்கநேராது

125 ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய சதுஷ்பாத்த்வே ஸித்தே த்வயே தத்வசநம் கிமர்த்தம்? தஸ்ய ஸர்வஸம்பந்தஸ்ய உபாயத்வேந த்விவிதாகாரபேதேந விவக்ஷாயா அபேக்ஷிதத்வாத் விவக்ஷிதம் யாதுமிதி த்வஸ்

ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நான்கு திருவடிகளேயுள்ளனவாம் என்னில், த்வயத்தில் த்விவசனமேயிருப்பது பிசகாக வேண்டிவருமே என்று ஆக்ஷேபிக்கக் கூடும். ஸ்ரீசரணங்களுக்கு விவக்ஷையில்லாமை பற்றியே த்விவசனமுள்ளதாதலால் ஆக்ஷேபம் அநவகாசம்.

126 தத்ராக்ஷாவிரஹோ நஹீதி ஜகத்பதேச தாத்பர்யதி ஹேதுதம் முக்தேர்த்விவக்ஷணே த்விவசநம் ந ஸந்த்ரி தி ஸாத்யே ந ஸவஞ்சாத் விவக்ஷணாந்த ஸ்வரணாக் ஸேவாஸ்யோபக்ஷிதம் யதிநாவி நவோத்யுக்தோதே ஸாநம்விவேகிது யதே

த்வயத்தில் உபாயத்வேந வரணம் ஸ்ரீசரணங்களிலும் விவக்ஷிதந்தான்' என்று சொன்னவர்களை நோக்கியே ஆச்சார்யர்களை

ஆபத்தி ெ ாடுத், ருளினர். ஆ ே விவ க்ஷ 'குத் த ாறு
த்விவசநமும் பொருந்தும் பஹுவசநமும் பொரு 'து'

127 ஶுக்ஷீவாஉவிவக்ஷணாவஸ்ய விரஹாதித்ய க்ஷிரேவாவ
தீ ஸ்ரீஉக்ஷுவஸ்யகிவெவஶநாக யஉரெஹா ஸ்ரீவாஉகா
க்ஷாவஸ்ய திஃ? ஐதெஸ்யவம் யதிவ்யுஹ்யெத நநயெத
ஸ்ரீஉக்ஷுஉவஸ்யாத்ரஹோ வஸாய்வகஸ்யம் நிமஉாஞஜெஉரிக
உவெவெயகவெஶாதிதம் தகவஸர

128 சுநயவகஸ்யம்யதி ஸ்ரீஉக்ஷுஉவஸ்யாத்ரதவவவயா
தவெஉவவஶ் வொஉஸ்யவெஸ்யாதிரித்ர ஹவிஷஸ்யதி

ஸ்ரீசரண 'களுக்கு விவக்ஷையில்லாமைபற்றி ய த்வி ச முள்
ளது என்று எ 'ங்ஙனே சொல்லக்கூடும்? ஸ்ரீமத் பதம் 'பஷ்ட
மாக இருக்கும்போது ஸ்ரீசர ங்களை விவக்ஷியாமலிரு ' வழியில்
லையே . என்று ஆ க்ஷேபிக்கக்கூடும் த் யத்தில் ஸ்ரீமத்வஜொவா
உா நத்திற்கு ப்ரயோஜ ம் தேசிகன் அருளிச்செய்கிறபடி உணர
வேணும். ஸ்ரீமத் பதத்திற்கு ஸர்வாத்மநா வெவயஸ்யம் வ '
தாலன்றோ ஆக்ஷேபத்திற்கு அவ ாசமுண்டாம்

129 விஶெஷணவிஶிஷ்டதாஶ்ரகயநம் விஶெஷெஸ்யஷ
யக ஶ்ரவிஸஸ்யதி நதஆ்யாஹவதி வஸாயக ஶ்ர
ஶஃ விஶெஷஸ்யவ வ த கவந தக்யாயொமிதா
விஶெஷஸ்யமணவொஷண வி தி தி ஷி ய ா
வஸாயதா

130 உ்ஷெஉாஹஎ ஶஹஹ்ரத்ய, வவரிஜ ந நர வொ
விஷ்ரெதிஷதீதி ஊவெதளத ஶ்ரயொமள
க்உஶஉஹ ஹவெதாஉஉாஹதக ஹள சுஜெஸ்ய
உ்ஷிஊயொஹ்யாஉயத வரி ந நக்ஷ் ாயொ
மஹாகம் ஹஎவெதாவஷிஶெஷம் ஶ்ர ட திவஶம்
வஶ்ரகாரகவமிஹ்ஸா ।

ஆங்கா 'கு விசேஷ்ய' ளுக்கு விசேஷணமிடுவது இர 'டுபடியா
ஸார்த்த மாகிறது. ( ) விசேஷ்யத்திற்குப்போலே விசேஷணத்
திற்கும் 'ரி யயி' அ 'வயம் தெரிவிப்பது ஒருபடி. (2) அ ' னே

க்ரியாந்வயமில்லையாயினும் அந்த விசேஷணத்தினாலே விசேஷ்யத்திற்கு ஒரு அதிசயத்தைத் தெரிவிப்பது மற்றொருபடி. ததாஹி * ஸபரிவாரோ ராஜாத்ருஷ்ட: * என்று இங்கு தர்ஶந க்ரியையில் ராஜாவாகிற விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே பரிவாரரூப விசேஷணத்திற்கும் க்ரியயா அந்வயமுண்டாதலால் இத்தகைய ப்ரயோகங்கள் முதல்வகைக்கு உதாஹரணம். (2) * ஸபரிவாரோ ராஜா ஸிம்ஹாஸநமதிதிஷ்டதி * என்றால் இங்கு அந்வயமில்லை. சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அரசன் பரிவாரங்கள் புடைசூழ இருப்பவன் என்று மாத்திரம் பொருள்படுமாதலால் இங்கு விசேஷணம் விசேஷ்யவஸ்துவில் ஒரு அதிசயத்தைக்காட்டுவது மாத்திரமாகி இரண்டாவது வகைக்கு உதாஹரணமாயிற்று.

131 க்ரியாந்வயி விஶேஷணம் பவதி வா ந வேதீத்ருஶீ விசா
ரகேண நாந்வயோ: ப்ரபவதீதி ஸம்ஶயோதாம் வி
ஶேஷணவிஶேஷிதம் யதி விஶேஷ்யவஸ்து க்ரியாஸ
ந்வயி நிரீக்ஷ்யதே, பவதி தஸ்ய ததைவ ஸா

விசேஷணத்திற்கு க்ரியையில் அந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரம் எங்கே உண்டாகுமென்னில் விசேஷண விசிஷ்டமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற விசேஷ்யவஸ்துவுக்கு க்ரியையில் அந்வயம் எங்கே காணப்படுமோ அங்கேதான் விசேஷணத்திற்கும் க்ரியாந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரமே ப்ரஸக்தமாகும்.

132 ஸஹாஸஹிதஸ்ய வஸ்துந: ஜ்ஞாதாந்யேஷு தவேக
க்ரியாந்வயி விலோக்யதே யதி விஶேஷ்யஸத்ருஶம் த
தம் விஶேஷணஸ்ய கிம் பவதி தத்க்ரியயோச
ஸாமிதி ப்ரபவதி ப்ரஸங்கவஶதோ விசாரோ
த்ரய

* ஶ்ரீமாந் நாராயண: நமஸ்க்ருத: * என்றால் இங்கு விசேஷ்யபூத நாராயணனுக்கு க்ரியாந்வயம் ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திற்கும் இங்கே க்ரியாந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரம் வித்வான்களுக்கு உண்டாகலாம்

133 விஶேஷ்யவஸ்துநி யத்ர க்ரியாந்வயம் ந விந்ததே
ஸதைவ ச ததாவிதே விஶேஷணே விசாரணா

ஆ ெயவா நவி ெயஷ ஹ தஊாயவஸ் நக்ரியா
வஊநயொவி கிஂதா தவஸ் வாஉயொ ஹி கெவஙு ॥

134 தஉ நயி க்ரியா நயஂ ஸ்ரீ யொஸ்ரீவா நெ த்ஸ்வஸள
விசாரணா விஊஷகெஷ விஷயஂவரஂஜிஹெஜ
விஹெஷண வ்ய யொஜநஂதா கா ெ வ விதெத்ராம்
க்ரியா நயிகவ ஹொவெரா விசாரவணதி ஹாவஸ்தா ॥

எவ்விடத்தில் விசேஷ்யவஸ்துவுக்கே 'ரியாந்வயமில்லேயோ அவ விடத்தில் விசேஷணத்திற்கு க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றின விசாரம் ஸாதாரம் அப்ரஸக்தம் த்வயத்தில் ஸ்ரீ தெந விஹெஷித னை நாராயணனுக்கு க்ரியாந்வயம் ா 'பதில்லே. நாரா டய சர ' ரு ' யன்றோ அ०துர்ளது ஹவஙு நாரா யணரூப விசேஷ்யத்திற்கே க்ரியாந்வயமில்லாதவிடத்தில் ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திற்கு க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றிப் போராடுவதுமி வும் வியப்பே. விசேஷணத்தின் ஸாயுஜ்யத்தைப்பற்றி எவ் ளவும் சிந்த செய்யலாம். க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றி விசாரம் இ 'கு ஹாஸ்யமேயாம்.

135 அயெஊ்ய ஸமஷெஉஷவெஉஊீஷஸ்வொயவகநா
க்ரியா நயஂ க்வி ஷெவஷிஹெஷணவஸ்வாஹ்ஷஹொ
வரஂதா ஸவஸக்திஂ கயஂஷிஉவஸ்வஸள நஹீ
தஸ்வஸ்ஜவவஞ்ஜிநெதநிஷீயதாஂஊ்யஜஂஹ்யஜி

இப்படிப்பட்ட இட 'களில் உதீச்யவொயவ்யஞ்ஞனியாகே விசேஷ்யத்திற்கும் க்ரியாந்வயமு ' டாகி தஷிஹெஷணத்திற்கும் க்ரியாந்யமுண்டாவதாகக் ெ ாள்ளுகிறோமென்னில் அது வேறு விஷயம் ஸஊஸக்தியினால் விளைகி 'ற வொயட 'லவெ 'றும் ஊநவவொயமென்று 'ெ ா ' டு சொல்லுகிறவிஷயம் ட ' நிற் க்கடவது

136 வணகவஸ்ர ஷவஸ்வஸ் கியாஂஷ்ஹஹார
வாயஷவஸ்ர ஷவஸ்வஸ் கியாஂஷ்ஹார ॥
வ்ஞாவிஊாவ த்ரயெஊ்திஷ்ஜ
வஷெ்ா விவாஷொயஊவெ திஸாஹிி ॥

137 யாவாநூர்த்வஸ்ய ஸ்வஸ்மாநோ ஹவதி நந்யதே. ஸா
யத்ரூபைக்யஸ்ய வாபி ஸ்வாத்தாவதேவஸார கிமிதி
விஶ்ராந்தாஸ் தத்வவித்தமிஷ் ஸங்க்யா: அம்ஶஸ்யம்
வஸ்தூ நைகாந்தவஸ்ய ததா ஸாக்ஷணம் வெஸாக்ஷ
ஐவைஶிஷ்த்ரேஷா ந்யாயபீக்ஷா ஸவஹவிருவிதா
காம்பதிம் ப்ராவஸஞ்ஜே

யதிகள் தம்முடைய நூலில் (33 பக்கத்தில்) தம் வாதத்திற்கு ப்ரதாநாவஷ்டம்பமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம் ஒன்றே. அதாவது, உபயஸம்பந்தியானதொன்றை ஏககவிஶிஷ்டாபர நிஷ்டமாக வ்யவஹரிப்பது பொருந்தமாட்டாதென்பதே இங்ஙனே இவர் சொல்லுவது பொருத்தமற்றதென்பதைக் கீழே நாம் பல பல படிகளால் நிரூபித்திருக்கிறோம். இப்போதும் ஒரு சிறு விஷயத்தினால் நிரூபிக்கிறோம். 'ஒரு ரூபாய் நாலு பலம் எடையுள்ளது' என்று ஒருவன் சொல்லுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அரையோடு கூடிய ஒரு ரூபாய் (1½ ரூ) எத்தனை பலம் எடையுள்ளது? என்று கேட்டால் ஆறு ரூபாய் எடையுள்ளது என்று சொல்லுவானேயல்லது வேறொன்றும் சொல்லகில்லான். இதை வடமொழியில் வ்யவஹரிக்குமிடத்து ஏகம் ரூப்யம் சதுஷ்பலிதம், ஸார்த்தைகரூப்யம் ஷட்பலிதம் என்றே வ்யவஹரிப்போம். இங்கு ஷட்பலிதத்வமென்பது அர்த்தரூப்யத்திலுமில்லை ஏகரூப்யத்திலுமில்லை, கிந்து உபயஸம்பந்தியே யென்னத் தட்டில்லை. இதை ஸார்த்தரூப்யநிஷ்டமாகச் சொல்லுவதை அபலபிக்கமுடியாது. அபலபிக்கப்பார்ப்பது ப்ரத்யக்ஷபாதிதமேயாகும். ஆகவே உபயஸம்பந்திநாவஸ்தாந ஷட்பலிதத்வரூபவஸ்தாநஃ, ஏககவிஶிஷ்டாபரநிஷ்டத்வேந அவயவிஶிஷ்டைகநிஷ்டத்வேந, வ்யவஹாரம் ஸம்ப்ரதிபந்நமென்று யதிகளே அறியாமல் இசைந்துவிட்டது. ஆ பின்பு இவர் தெரிவித்த நியாயம் நிரர்த்தகமாயிற்று. இங்ஙனே எண்ணிறந்த உதாஹரணங்கள் காட்டலாம். ஸகுடும்பனை

நா(ர்) ஒருநாளைக்குக் குறுணி அரிசிச்சோறு உண்பேன் என்றிப்படிப்பட்ட வ்யவஹாரங்கள் [illegible] ஆகவே [illegible] வாதலால் யதியின் விவாதம் [illegible]

ஆறாது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

[illegible]

138 [illegible]

139 [illegible]

140 [illegible]

([illegible])

141 [illegible]

142 [illegible]

[illegible]

யதி ஸ்ரீ மூலி [ப ம் 33ல்] ''[illegible]'' என்று ஒரு க்ரந்தத்தில் எழுதியிருப்பதா[illegible] காட்டப்படுகிறது. [illegible]மும் [illegible]முமாகிற இர[illegible]யும் ஒரு [illegible] உண்பது அஸம்பாவிதமல்லா மையாலும் [illegible] அப்படியே [illegible] பிறக் க்கூடுமாதலாலும் [illegible] விவக்ஷிதமானது ஸித்தி[illegible] என்ப அந்த [illegible] அபிப்ராயம். அது [illegible] ஸ்த த்திற்கு [illegible] அநுபயு[illegible]தம்.

143 [illegible]

144 [illegible]

145 [illegible]

146 [illegible]

ச[illegible] சப்தம் [illegible] இருந்தாலும் அந்த [illegible] [illegible] நபிப்பித்து விடக்கூடுமாதலால்

பிராட்டியின் திருவடியிணையையும் சேர்த்து பஹு வசநார்த்தமாக்க முடியாதே என்கிற சிலருடைய சங்கைக்கும் பரிஹாரம்

147 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

யதியின் நூலில் (பக்கம் 34ல்) சில ப்ரமாணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் சுலபமான இவ்விஷயமாக இங்கு நாம் எழுதும் ச்லோகங்கள் வ்யுத்பந்நர்களுக்கு எளிதாகவே பொருள்படுமாதலால் உரையெழுதாது விடப்பட்டது.

148 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

149 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

150 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

151 [illegible] !
[illegible] ?
[illegible]
[illegible]

15 வாயெ-ுஅம அஜதி வுஹஸிஃஸ்திதஃரமஹஜத்ர ுநெ வாணிநெ தத்ரூமெவ் தயாஹஃஹ நணை யு மாஞுரஜவமஹெவச சயெ-ுாZநெ்ாயதி காங்ஷ நெதரநு தஃா அமஅவுஹக்தஂகயம ஹ்ாதித்வ் விதிமஹ. யதிஸி: ஹஜ்ஜ ரவாஃநெத

153 வ்யிகரணஹுரீதி வி-ுருக்ஷணெவெதி ஹஹவ ஃஷ்டாமெஞ: ஙஙஞ்ரஜவி, தஃஂ யதிரவய நெத்தநெவத்து கிஂகாுஃ-ு

154 அரணொஅாவிதிவக்துு யஃ்வி நஎவிதஃஷிஹி தயாவி அரணொவிகவிதீயம ஷீந-ுவிஃுவெஷ்தி வாுயவரா வுாஹு°

155 ஸ்ரீஃதிவிஷ்ணள விகவிதீயம ஷீரவிஃுவெஷ்த்யஃவி யொஷீ வெதவிநஜநம யாரயதீஹ வ்ய-ுகாுவொ ஃ்ம கிவிதிகரொதி?

156 ஸ்ரீஃநொராயணள அாவிதிகயநஹஃா ஸ்ரீஃதீமஹ் வாஃா: ஜதெ்ஷா ஷீம ஹாதீத்ஹிவதிஃஹா நெஷ ஹஞ்ாவிவய-ும வெஷஃ்ம ஹுஷ்ஃஷ் ஹ்விவ யதி நயீரஹ் ஙுஹாதிதஹி-ு வ்ாஹா மொரீஃமெ வெஷ்° க்திமதஃவிவா நிவி-ுஃதாம ஹவஷம

157 ஹஃஹ்ஃாநெதிவஃஹ்யொய-ும ஹஞ்ாவிவயெ-ு ரிஹ கஹிதொஹ் வெஹாயம வுகாஃமவடதாம, தயா வெச ஃஜருாஹியாதுஜ-ுஜதா வுயெத

158 சவுாயாந்ம கயயிதுவிஹ்: ஷாயநெத்ஹிறு வவ ஹி கிஃய-ுி சந்ாய-ுகவுஹகரஙவ ந்ாவொ ஹஜதித்ஹஹ. விவிஞ்ி।

159 வுயாநாநுஹாரிகவிதஹ் யொயெ-ுா யநெத ஸ்ரீ தா கீதி-ுநெத ஹி ஹுக்தஂாி

ஸ ஸ்ராவி விஅநணொநெ-ுவ வித்தம்
ஸரா௱ாயெயதெதி ஸத்ரம்ஶ்ரூஷாண ।

160 ந॒ஸ௱ணவஉாய-ு௱ஶ௱ெந விஸ்ரயா தநு
யதிவா௱ . கயஉஸிநு ஸம்ஶ்ரவ்ருதெ்தா விவாரெ௱
யஉவிகீ வி விதெ்த ரெ௱்ரூஉதெ ஹாதி தஸ்ர
ஶ்ரு டநஉிஷ கமெவகஷ்ஹுதெஹோம் ஹ௱ாய ।

161 ஷிதா கீஞ்ஜிகர்ரதஸ்ரம்கஷயதி ஸ॒தாமெநவக॒
௱॒தெகிரயாம்காஉவி ஷவம்வியதநயஉ॒ஜிஸ்ர ஸ॒
வநெ யதெ . தாதம் ஷீயம்கவந॒ஸ௱தி வ॒ஶ்ரோ
உயஉிதி கீம் விவெகீ கொவிஸ்ராகீ வ்ரவஷ௱ண
கதெ-ுதி விஉ்ருஶ '

162 சந॒ஶோஉநஉா த்ரூஉஸள தநயொ
விதநொதி யஉீதி உயாஷிவிதழ
ஜதி வக்ஷஸ்ரவிவெஉய தஞ யதெ .
விஷஶம்வவ ஜதஸ்ரவயா௱ய ஹோஃ

163 தநயஸ்ரவெதநஃவாஉ ந॒ஶோஉநகஉ-ு தத்ர
ஸம்ஹவதி ஶவெஷ்வெதநெஷ॒ ஷ்ஹாஉி
நந॒ராஉநஸ்ர ாந॒ கயா ? ।

164 சந॒ராஉநவி௱ஷெ யஉந॒ஷா௱ யாஸ்ராகீ
நந॒தஷ-ுஸ்ரய ஷிகதாஜிஷ॒ தஜிஉம் கய நம்ஸ்ராகீ
ஷதஜீவிதவவஸஃ கயஉவி௱க்ஷண த்ருஷ்ணா
ஸஉ ாயத யதிவ ம்ஶவ விதய ரூஉயொகிநு ॥

165 ஶ்ருதீவெ ஶ்ருயாநாந॒ரொயாஜிதீஉம்
வவஷ்தஸ்ர ரஹ்ஹெ தஉய-ும் ஶ்ருவஷி
ஶ்ருயாநாந॒ரொயொஷி தஹெஷஹாவஃ
நவொயெ-ுாத்ரு ய॒ஜெஸ்ரத ஷாஹொ யதொந ॥

16, சவெயா த॒ஷ்ஸ்ரத॒நஸ்ராய௱ தஸ்ரா தவெயவாஉ
ஷ்ஷிதிஶ்ரீஉஉ த்தாய-ு ஊஸீக்ருதெதவி ।

ஷ்யாநம் கிஉக்ராஷ்யாநம் கிஉரயெ
க்ருவாஜெ விவாரெ மதிஉஙளநஶெவ ।

167 ஸ்ரீஉஷாராய ம் ஸம்ஸ்ரயஜ்தி யதிஸெர வாக்ய
ஸெஹஜூ ஸவித்ர் ஷ்யாநம் தத்ருவிஷணாஷவிதா
உஜஉஷெர, நாக்ரு தாஷ்யமஶெவாஷி ஸ்ரீ ஷாராய
ணாவிக்ஷிஷிதிரநவா ரெநாஸவித்ரதிஸிக்ஷாம்
ஊதூம் ந்ராயஸகா ம் ஷ்ஸவது நஷிகெரவக்ரு
ஶெவெஉக்யரஜீ

168 நாராயணவரணாவிக்ருக்ஷள யஸ்ய ஷ்யாநதா
ஷ்யஜிதா ஸ்ரீஉஷரிவரணாவிக்ருக்ஷாவஶி ஸா
ஷ்யெத தஶெஸ்வ ।

169 ஷாஷஞ உஷ்ரஜெ வரணவஊாயெ ஷீதம் ஷ்ர
ய நகவு ஶெவாஜெரணாவிவ தவஸா நாராயண
மாஉ ஶெநவ ஸ்கர ஸ்ராக

170 சுதர ந்ராயெரயம் ஸஉவிதஜ திஷாவநஉவிஷ்ர ா
ஸெஉ வ்யஷஸ்ரஜிதிவிஸஊஉாஸ க ர்திஸிம் வ ரா
ஸஉ்க ஶெஷ்ராக்ஷம் ஷ்ரஜிகஜயஜெதாவ்யஸ்யஉிநஃ
கஜெதாஜாதம் வ்யஷும் யதநஉிதி விஶெஉ நஷிவய ।

171 திஷஷகக்ரக்ராம் நவவாவ்வுதராஊ்ராரம்ஸதம் வஞு
ஊஜெ வஜெடயக ஶெஷ்ராக்ஷம் தஶெதஞயதயதீ
நரம் விஷராஞிஸாஉ்ராஜ் ஜயயஶெஜாஷி ।

172 ஷெரகெ வ்யதவீவாஊாஷயக்ரஜிரிஷ காவ்ராஷ
ஜக்ராஷவக்ராஊாகணஷ்ராஸள யதீஶெக்ரா ஶதஶத .
ஸஷஸா ஷூாதநஷக்ரவாவி சுஷி ஷ்ரஜெக்ஷதி
ஶெஉஷம் ஜஸஜநஷ்ரஊ்ய யித்ராதீயக்ரக்ராம் தஜ்
ஷ்ரஷாஷஷநவாஊம் ஶ திகணஜெர, விஷ்ருவிஷா
உஸ்ய வித்ரு

173 ஆவாகாஜஜதிஷ்யெரம உவிஜெதா ஶெநயஊ்வி
விகவாநாகாஜஷிதிவாவுவஊ்விரஷெர வ்யஷ

த்ரிவாதெ ஷூ௱டா ஊாவம்ஸத்ரெவி தஷி௱௱ஜவிஷயம் ஸெஷா௱ம்ஞிவநுஸம்யஜீ ஸொயம் தத்ரதிவெஷிநாம் வா௱ஷிஷீநாவஸம் கயம் ஷூரவாயாக !

யதிகள் தமது நூலில் (பக்கம் 7 ல்) " கதவாவ விர௱ஜஸம் வாரவிவக்ஷாயாம் ஸஊநவவநககவ நியஜெ நஸவதீதி வாதத்ரிவாதெவாக்ஷ." என்று எழுதியுள்ளார். இது விஷய வுண்மை யறியாமையினுல் வந்ததத்தை * வெதா ஷூஊாண இத்யாதி ஸ்தலத்தில் ஷூ ரணாவிதெ வவநாயடும் ஷூ த்யடுதாவெ த்தில் அந்வயிப்பதேயன்றி ஷூக்ரதயடு த்தி அந்வயிப்பதன்று இ மனம் ஷூக்ரதயடுதாவஷெ த்திலே யே நியமேந அந்வயிக்கு மி ங்களைக் குறிக்கொண்டே வ்யுத்பத்திவாதத்தில் * விர௱ஜஸம்வாரவிவக்ஷாயாவிதாஷி எழுதப்பட்டது யமெஷ்டமாக விர௱ ஸம்வாரவிவக்ஷ பண் ணுவதென்று கொண்டால் * ஸம்வஊா: ஷீஹய: * என்ற விடத்து வெவக்ஷிகமா ஸம்வஊாஷீஹயம் என்றும் ஸம்வஊா ஷீஹிம் ன்றும் சொல்லுவது நிரவதமாகவே ண்டிவரும். ஆனபின்பு யதி ள் * வாதத்ரிவாதெவாக்ஷ ென் றெழுதியது வா ரஹா கமத்தனையே

174 ஷூயொடம்கா த்ராவி ஷூ௱ஸஜஹ ஞஷொ நஸவ தீதவஸள ஸஹயொஸஹயொவிஞிவதி வஹாரூந ஷூஹிவ வதா:ஹொகீஸஹக்தி நியதஊஞெஊெகவ யவிந ஷூ ஊ ா தா ம் ஊஹகவம், கிஊயிகவஸொரா ஷிஸி௱ிஹ |

175 ௱ஊாஸ்ரா ௱ாஊாஸ்ராவிதி நநயதெ! கா த்ர ஸவதா ஷூயொமொஷ்ரவெஷ்டாஷீத்ரஹவிஹதா வரா ாவி யஷி ஸெ: சயொ கிம் யெதெதயிஹரஷயஊா ஷ ஷதநாஷூயொமாஷ்ரஷ்டாக்ஷெ ஷூஸஸ வ௱ ஜாம் ஷூஸவஸி ||

176 ஸ்ரீஊஷ்ரா௱ஊாநயொமிவயடுஸணிதெ ௱ஸாஸி௱ஹாட நாக நிஷ்ஷதாவக்ரதள யதெவடுஹாதராவா

[illegible]

ஏழாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

க்ரந்தோபஸம்ஹார:

177 [illegible]

178 [illegible]

179 [illegible]

180 [illegible]

184 [illegible]

க்ஷத்ரியம் ப்ராயாதந்யதோஜஸ்ரம்ஹிதா நிஸ்ஸதேஸ
விஷயத்வம் ஸவிஷயஸ்ஸத்யக் ப்ரதிஷ்டாபிதம் |

185 அத்ராநந்தரோக்தாயிகம் நகிஞ்சி ஸௌகர்யாவதாரம்
உாநமெ ஸாமெதெதிரா ஸம்பந்த்வீசி, யதிரவெந்
ஷெடாரஸ்ய நிஷ்டுஷ்டி: | ஸந்யஃ கிஞ்சந கஷ்டம் யதி
விஸதெந்த்ஷெடாரஸ்ய காரஸ்ரிவெசப்ரதூரவந்ரா ந
க்ஷதிம், தமேவவிஷயோ: ப்ராஶாக்காநாம் வாய்

186 ஸூத்ரெநாயம் விதஷம் வாராஹிஸ ப்ரவ்ரா
விதொரக, அதீ ஸாநஸம்ஸகூசுஸஸும் க்ஷ
வயா ஸுக்வா வதிக்வாவிச வெநாதம் காஉஉ
ஸாக்ஷதிஸஸ்ஷி தாஸாதீதி, - யொமீஉஸாறு
ஸோகஷம் அஉவாஸாரக்கர ணயா தவாத்ர ஸம்உ
யஷ்டதே ||

187 அஸந்ராஸவ விஸத்ரம் விருக்ஷணாநதரிவ்ஷி
விருவெயெ: ஸ்ருதெநாயசெசணவ யெநயொமெந
வாநந் ஐதிஸஸம்பந்தம் | “யதி கொமியாது யதி
வம்மெவா உஸாது ஸஸுஸ்ஸ கீயஜநதொநா வாஸ
ஷதி நியதம் ப்ரவாஸுவிஉதெகஉாராக அநவாஸ
யாநஜஸ விஜிஉாவஸ்தி | ” ஐதி.

188 ஐஐம் மாஸ்வஸ்வாநீத்யயிபணீ விவ்ரத யஶாவா
யதீநேத்ரணா ஸுவா ஸஸ்ரஉயஉமொ யாவிஸவிதா
நவா வாவரம்ஸவி, ஸவாநபிஸவ்ரஷெடாஸவ
தமொ: . நஷி ப்ரவ்ராதாநாஉநீதகயநம்
ஜாதா ஸவிதா ||

189 தக்வஉாக்ராகருாவாஷிஸநெதா
ஸெதீஷ்வா தெநவவஸ்ராஷிஸொா
தாவகெஸ்ரநு ஐதெநவிஉவம் ஹா
வஞ்சதாநாம்வரவெ ஷஸாநொாஉவதநு

190 [illegible]

191 [illegible]

192 [illegible]

யதிகள் தமது நிஷ்கர்ஷ நூலில் (பக்ம் 36 ல்) ''[illegible]'' என்று தொடங்கி மிகவும் [illegible]மாகவும் [illegible]மாகவும் [illegible] விஷயத்தை [illegible]ஸ்தாவித்துள்ளார். இது விஷயமாக [illegible] என்கிற நமது க்ரந்தம் இவருக்கு [illegible]மாகவும் நித்ய ாநுஸந்தேயமாகவும் [illegible]யியாகவும் அமைந்திருக்கின்றது அதில் நாம் எழுதியுள்ள பல விஷயங்களுள் ஒன்றையே இங்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். இம் தொன்றுக்கு மாத்திரம் விடைவெளிவருமேல் பரமஸந்தோஷமே.

[illegible] தீபிகையில் ''[illegible]'' என்று அருளிச்செய்திருப்பது ப்ரஸித்தம், எம்பெருமானுடைய [illegible] விஷய

த்தில் யதிகளும் இவருடைய பூர்வர்கள் சிலரும் எவ்வித மான பாஷ்யம் செய்கின்றனரோ அந்த பாஷ்யந்தன்னையே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் உத்க்ஷேபித்து நிரஸித்தருளியிருக்கிறா ரென்பது இதில் ஸுஸ்பஷ்டம். [illegible] என்பதே இவர்களுடைய பாஷ்யம் அதனையே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஸங்காவஸரத்தில் அநுவதித்து வ்யாக்யான ப்ரதேசத்திலே வர்ணித்தொழித்தார். அப்படிப்பட்ட பாஷ்யம் செய்யத்தகாது என்று மறுத்தருளியிருக்கும்போது, அந்த பாஷ்யத்தையே அவலம்பித்துக்கொண்டு க்ஷேபிக்கின்ற இவர்களின் வாதம் தலைகட்டு வழியேது?

'[illegible]' என்று ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய பங்க்தி இருந்திருக்குமாகில் இவர்களின் பாஷ்யத்திற்கு உயிர் உண்டாயிருக்கும். அவருடைய பங்க்தி அப்படியில்லை. இவர்களின் பாஷ்யத்தையே ஸ்பஷ்டமாக அநுவதித்து ஸுஸ்பஷ்டமாக கண்டிக்கிற பங்க்தியாக விளங்காநின்றதென்பது நோக்கத்தக்கது. இவ்விஷய விரிவு நமது ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்காரியையில் 79 முதல் 86 வரை ச்லோகங்களிலும் (பக்கம் 3 ல்) [illegible] வ்யாக்யானத்திலும் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

19 [illegible]

194 [illegible]

195 [illegible]